

குமயம்

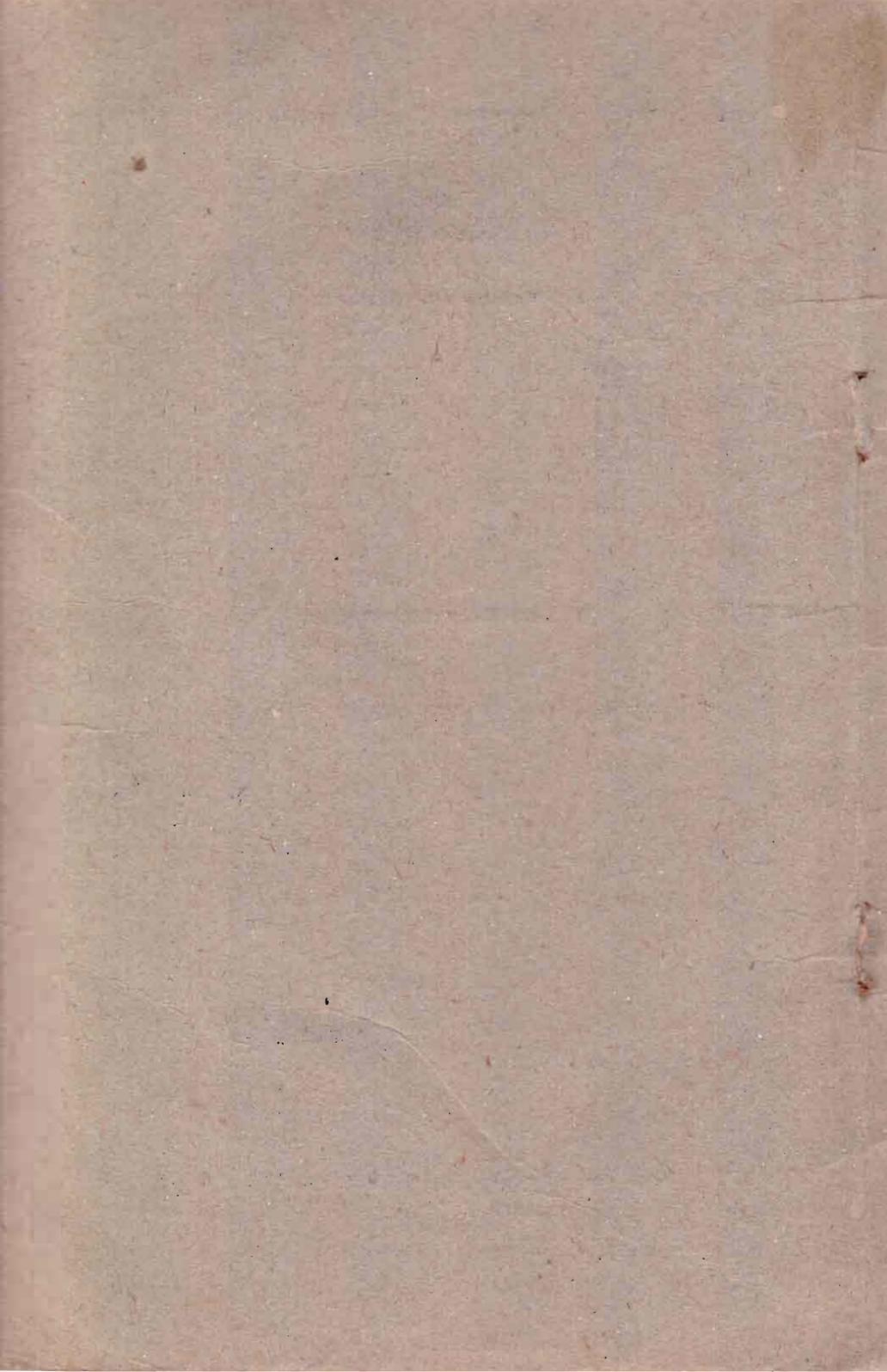

கந்தபுராணக் கதைமுதம்

ஆக்கியோன்:

வித்துவான் பெரன்-கந்தசாமி

மாதகல் இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்க வெளியீடு எண்: 19.

குகமயம்

கந்தபுராணக்

கதைமுதம்

ஆக்கியோன்:

வித்துவான்: ரொ-கந்தசாயி

பெளராணிகர் சொ. சேதுராசா அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டது

மாதகல் இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்க வெளியீடு எண்: 19,

சு
கண்டம்

யொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. தட்ச காண்டம்	5
2. உற்பத்தி காண்டம்	19
3. அசுர காண்டம்	32
4. மகேந்திர காண்டம்	46
5. யுத்த காண்டம்	54
6. தேவகாண்டம்	68

சிறப்புப்பாயிரம்

சிறப்புப்பாயிரம்

முந்து மறை போற்றும் முருகன் புகழ் பேசும்
கந்த புராணக் கதையமுதைச் சிந்தனைக்கோர்
பொன் கந்தசாமி புதுமுகத்தால் தந்தான் வேல்
மின் கந்த ஞானம் விளைந்து.

விளைந்த புராணத்தின் மெய்ப் பொருளை நன்றே
அளந்து தத்துவமா ராய்ந்து — தெளிந்துகலை
கற்றவர்கள் போற்றும் கனிபாகத் தந்த இது
மற்றெங்கும் காணா மருந்து.

மருந்தாகி இந்நூல் மயில் முருகன் பாத
விருந்தாகக் காண்கின்றேன் விண்ணோர் — அருந்தக்
கடைந்த அமுதிலும் இக் கந்தன் அமுதம்
திடந் தரும் பல்கோடி சிறப்பு

சிறந்த பயன்தருமித் தெய்விக நூலை
அறந் தழுவும் பண்புவளர் அன்பன் — நிறைந்தகுணச்
சுந்தரப்பெள ராணிகர் சொக்கசேது ராசனச்சிட்
டிந்தவிதம் தந்தார் இனிது

இனிதினைக் கற்றிடுவோர் எல்லாரும் கந்தன்
புனிதபதத் தேனைப் புசித்து — மனிதபவம்
ஈடேறு வார்கள் இமையவரின் கற்பகப்பொன்
நாடாளு வார்கள் நயந்து.

அன்பன்

அருட்கவியரசு

ச. விநாசித்தம்பி

குமமயம்

பதிப்புரை

*****

எல்லாம் வல்ல சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானின் பரத்து வத்தைக் கூறும் நூல் கந்தபுராணம் இது செந்தமிழ்க் காவியம். கந்தபுராணத்தில் இல்லாத பொருள் வேறு எந்தப்புராணத்திலுமில்லை. என்றொரு பழமொழி உண்டு. எல்லா நூற் பொருளும் ஒருங்கமைந்த பொக்கிசம் அது. கந்தபுராணத்தைப் படிப்பதால் இந்திரன் முதலிய இறை வர்பதங்களும் அந்தமீல் இன்பத்து வீடும் எளிதிற் சித்திக்கும்.

கந்தபுராணக்கதை மரபுபற்றி எல்லோரும் எளிதில் விளங்கிப் படிப்பதற்காகவே ஆறாவது காண்டமாகிய தட்ச காண்டம் முதலாவதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. தட்ச காண்டம் கந்தபுராணத்தின் கருவூலம். சைவ சித்தாந்தத் தின் உண்மைப் பொருள் முழுவதையும் ஆடக்கிய ஒரு சிறு நூல்தான் கந்தபுராணக் கதையமுதம்.

சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை படிக்கத்தக்க வகையில் எளிய வசன நடையில் இலகுவாகப் பொருள் விளங்கும் முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது,

கையெழுத்துப்பிரதியை மேற்பார்வை செய்து பல்வேறு குறிப்புக்கள் எழுதியும் சிறப்புப் பாயித்துக்குகவி எழுதியும் உதவிய நாகவரதநாராயணர் தேவஸ்தானம் அருட்கவியரசு சி. விநாசித்தம்பி அவர்களுக்கு எமது மனமுவந்த அன்பு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுதந்த சங்காளை திருமொழி அச்சக முதல்வருக்கும் அன்பார்ந்த நன்றியைப் பாராட்டு கின்றேன்.

மாதகல்,
1990 ஓ வைகாசி மீ

திரு. சொ. சேதுராசா
பெளராணிகர்.

உ.
குசமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

முதலாவது.

தட்ச கரிண்டம்

காப்பு

திடக சக்கரச்ச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரந் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விண்மணி யாவுரை
லிகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவார்.

(1) பிரமதேவர் தக்கனுக்கு உபதேசித்தல்

பிரமதேவரின் பத்துப் பிள்ளைகளிற் புத்தியிற் சிறந்த வன் தக்கன். ஓர்தினம் தந்தையே முழுமுதற் கடவுள் யார்? என்று வினவினான். சிவபிரான் விட்டுனுவையும் எம்மையும் தந்து யாமும் உங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிறேன் என்று கூறிய அந்தப் பரம் பொருளே எல்லாம் செய்திண்பார். வேதாகமங்கள் முதலியவற்றை எங்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். அவற்றை நாம் உணர்ந்தோம். மகனே! நீ எல்லாரையும் ஒன்றாக மதித்தாய். அறிவற்றவனே என்று கூறினான்.

முழுமுதற் பொருளின் உண்மையறிய விரும்பி தந்தை இடம் கேட்கின்றான். அதற்கு அவர் இது எல்லாராலும் அறிய முடியாது. யாதொரு தெய்வத்தை யாவர் வணங்கினாலும் அத்தெய்வமாகி வருவார். வேதங்கள் கூறுவதும் உண்மை அடியார்க்கு அருள் பாலிப்பவரும் அவர். சிவபிரானை தம்மோடு சமம் என்று சொல்லுபவர் துன்பத்தையடைவர். அவரைத் தமக்கு அன்பரென்றும் பணிபுரியும் தொண்டர் என்றும் நினைத்து வணங்குபவர்களுக்கு திருவருள்புரிவார்.

சிவன் பசுபதி. நாம் பசுக்கள். நாம் நம் தொழில், நிலை பெறப் பூசித்த ஆலயங்கள் பல காணுகி. அவர் திருவருளைப் பெறாது முத்தியடைந்தவரில்லை. பரமேஸ்வரன் அவரன்றிப் பிறரில்லை. இது சத்தியம். ஆதலால் நீ சிவபிரானைப் பூசித்து வழிபடுவீர் என்று தக்கனுக்கு உபதேசித்தான்.

(2) தக்கன் தவம்

தக்கன் பிரமதேவரின் உபதேசத்தை ஒப்புக் கொண்டு சிவபிரானை நினைந்து அருந்தவம் செய்தான். ஆயிரம் ஆண்டு தவம் புரிந்த பின் தவத்கினூற்றலால் சுவாமி காட்சி கொடுத்தார். தக்கன் பிரம ஸ்ட்ரீனூவுக்கும் அப் பாற்பட்ட அதிகாரங்களையும் வளங்களையும் கேட்டுப் பெற்று கொண்டான். உமாதேவி தமக்கு மகளாக வரவேண்டும், என்ற வரமும் ஒன்று.

வரங்களைப் பெற்ற தக்கன் தந்தையை நினைந்தான். அவர் உடனே வந்தார். தக்கன் என்றும் நீங்காத பழி பாவங்களைப் பெற்றான். “ஈதியை யார் தான் விலக்க முடியும்” என்று கவலைப்பட்டான். தக்கன் தட்சபுரி என்ற நகரை உண்டாக்கியதும், அரசரிமை பெற்று ஆட்சி புரிந்தான். இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அவனையடைந்து வழிபாடு செய்தனர். அவன் ஆஞ்ஞாசக்கரம் எவ்விடமும் சென்றது.

3. தக்கன் மகப்பேறு

தக்கன் பிரசாதிபதியானான். அவன் வேதவல்லியை மணம் செய்து ஈராயிரம் புதல்வர்களைப் பெற்றான். அவர்கள் படைத்தற் தொழிலைச் செய்யும் பிரமாக்களாகும் வண்ணம் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். நாரதமுனிவர் சென்று தவத்தைச் செய்து நீங்கள் விருப்பியதைப் பெறுதல் புத்தியானதன்று. அது பிறவிக்கு வித்தாகும். முத்தியைப் பெறுவதே சிறந்த பயனாகும் என்றார். அவரின் உபதேசப்படி தவம் செய்து முத்திபெற்றார்கள். தக்கன் எமாற்றமடைந்து இனி பெண்களைப் பெறுவதே புத்தியென்று உறுதி செய்து சுபுத்தி முத்திய 23 பேர்களைப் பெற்று விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். தக்கனுக்கு விதி மாத்திரமன்றி பிரசைசளின் விதிகளும் சேர்ந்து மதியை மயங்கஞ் செய்து விட்டன.

4. சந்திரன் சரபப்பேறு

தக்கன் பின்னரும் இருபத்தேழு பெண்பிள்ளைகளை சந்திரனுக்கு மணஞ் செய்து கொடுத்தான். சார்த்திகை ரோகினியைத் தவிர்ந்த ஏனையோர் தக்கனிடம் வந்து சந்திரன் தங்களை வெறுத்துவிட்டான் என்று கூறினர். தக்கன் சந்திரனுக்குக் 'கலைகள் தேயும்படி' சரபமிட்டான்.

சந்திரன் பிரமாவிடம் சென்று தன்குறையை நீக்கியருள வேண்டினான். பிரமா அவனைப் பார்த்து நீ கைலையங்கிரிக்குச் சென்று சிவபிரானைச் சரணடைகுதி என்றான். சந்திரன் சிவபிரானுக்கு மாமன் ஓட்டசரபத்தைக் கூறிப்பணிந்து நின்றான். அதற்குச் சுவாமி, நீ அஞ்சற்க! பழைய கலைகள் பதினைந்து நாளில் நிரம்பி பின்னர் அவை தேய்ந்து ஒரு கலை மட்டும் அழியாது நிற்கும் இது எக்காலமும் நிகழும் என்றருளிச் செய்தார். சந்திரன் ஆசி கூறித் தனதிடம் சென்றான்.

“நன்னெறி நின்று எண்ணின் நிலைக்கும் இச்சர்” என்பது சிந்தனைக்குறியது.

5. உமை கயிலை நீங்குதல்

உமையம்மை சிவபிரானின் திருவடியை வணங்கி உமது உண்மைத் தன்மையச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று துதித்தார். சுவாமி பின்வருமாறு சொல்லுகின்றார்.

சிவன் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்தவர். ஆன்மாக்கள் பாசம நீங்கத் திருவருட் சக்தியால் சங்கற்பித்து பராசக்தி, ஆதிசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி ஆகிய ஐவகைச் சக்திகளையும் பிறப்பித்தும், பஞ்ச சாதாக்கிய வடிவங்களையுடையவராய் இருபத்தைந்து சுகள மகேசுர வடிவங்களைக் கொண்டு மாயையிலிருந்து தத்துவங்களைத் தோற்றுவித்தும், பஞ்ச கிருத்தியங்களை ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் செய்பவன் மூவகை ஆன்மாக்களையும் தோற்று வித்தவாறு ஒடுக்குபவன். எல்லாவற்றையும் கேட்டறிந்த

உமாதேவியார் சுவாமி உமக்கு உருவம் இல்லையன்றீர்! பலவடிவங்களை நீர் அடைந்தமை என்ன? உருவமென்று கூறுவதனைத்தும் சக்தி காரியமே என்றார்.

உமாதேவியார் மகிழ்ச்சியுற்று உம்முடைய சக்தி யான் என்பது உண்மையென்று வியந்தாள். ஒடுங்கிய உயிர்கள் நாமில்லாவிடின் உணர்வு பெறு. அது போல உம் உயிரும் உணர்வு பெறு. பெண்ணே எனக்கு முன்னே உன்னை வியந்தாய் என்று முத்தொழிலையும் சிறிது நீக்கினார். அதனாற் புவனங்கள் சடமாயின் சக்தி வேண்டு கோளுக்கிரங்கி உயிர்களை வழமைப்பால விருத்தியடையச் செய்தார். உயிர்களை உணர்ச்சியில்லாமற் செய்த பாவம் உன்னைச்சேரும் அதனை நீக்கியருளத் தக்கனிடம் மகளாக அவதரிக்குமாறு பணித்தருளினார்.

6. உமை தவம் புரிதல்

மாசமக நட்சத்திரத்தில் காளிந்தி நதியில் நீராடச் சென்ற தக்கன் வலம்புரிச் சங்கை எடுத்தவுடன் பெண் குழந்தையானது. அக்குழந்தையை மனைவியிடம் கொடுத்தான். குழந்தை வளர்ந்து ஐந்து வயதானதும் தகப்பனைப் பார்த்து யான் சிவனுக்குரியவன். அவர் என்னை மணஞ் செய்து கொள்ளத் தவம்புரிவேனென்று கூறித் தவச்சாலை உண்டாக்கி தவம்செய்தாள். சிவபெருமான் உமையைத் திருமணஞ் செய்யத் திருவுளங் கொண்டு பிரமசாரிய வேடம் பூண்டு தவச்சாலைக்கு வந்தார். யமை அவரை வணங்கித் தவம் செய்கின்ற சம்பவத்தைக் கூறினாள்.

சிவபிரான் மருகனாக வேண்டுமென்ற தக்கனது நியதியும் கூடியது. திருமணம் நடைபெறுவதற்குத் தக்கன் ஏற்பாடுகளைச் செய்தான்.

7. திருமணம்

தக்கன் நல்ல முகூர்த்தத்தில் நதரை அலங்காரம் செய்வித்தான். சிவபிரானும் உமையுடன் திருமணச்சாலை யுட் புகுந்து சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தார். வேதவல்லி

சிவன்பாதங்களுக்குப் பூசை செய்தாள். தக்கன் சிவபிரான் திருக்கரத்தில் உமையில் திருக்கரத்தை எடுத்து வைத்து கரகநீர் வாத்துத் தத்தம் செய்து கொடுத்தான். தேவர் கண்டு ஆரவாரித்தனர். பிரமா கல்பாணச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்தார். சுவாமி இடையில் மறைந்தருளினார். மணமகள் நிலையைக்கண்ட எல்லோரும் ஏங்கினர். உமை தவக் குறைவு என்று எண்ணி மீண்டும் தவம் புரிந்தாள். சிவன் மீண்டும் தவச்சாலைக்குவந்து உமையை இடப வாகனத்தில் ஏற்றி கைகளுக்குச் சென்றார், அன்றுதொடக்கம் தக்கன் சிவனிடத்தில் சினந்து கொண்டு இருந்தான்.

8. தக்கன் கைலை செல்லுதல்

தக்கன் கைலையங்கிரியை யடைந்து நந்தி தேவர் வாசலையனுசினன். வாசற் பூதங்கள் தடுத்தன. நீ, முன் சிவபிரானை இசுழ்ந்தனை; இங் த எவ்வாறு வந்தாய்; பானியைப் பார்க்கவும் கூடாது. சுவாமியை வழிபடுவாயானால் இங்கே நில். இல்லையானால் ஓடிப்போ என்றனர். தக்கன் நாணமுற்று எந்த நாளாகிலும் உங்கள் சிவபிரானை வணங்கேன். அவன் என் மருகன். பிரம விட்னுக்குகளும் நமது ஏவன் செய்பவர்கள். யான் பித்தனை வணங்குவேனோ? வினை குழத் தக்கன் தன் நகரையடைந்தான்.

9. பிரமன் யாகம் செய்தமை

தக்கனுடைய ஆணையில் பலகாலம் எல்லோரும் அஞ்சி வாழ்ந்தனர். பிரமன் யான் இறந்தாலும் சிவனுக்கு அவிப்பாகம் கொடுத்து யாகம் செய்யவேண்டும் என்று துணிந்து கூறினான்.

சிவபிரான் அனுமதிப்படி மனோவதியில் யாகஞ் செய்தான். தேவர்களுடன் தக்கன் யாகத்துக்குச் சென்றான். நந்திதேவரும் அவிப்பாகம் பெறவந்தார். தக்கன் நந்தி வருகையைக்கண்டு பிரமாஸவக் கோபித்து நீ நந்தியை நடுவண் இருத்தினாய் இது தகுமோ? என்பிதாவாதலிற்

பிழைத்தாய். சிவனுக்கு அவியைக் கொடாதே. மத்தைத் தேவர்க்குக் கொடுக்குதி என்றான். நந்திதேவர் வெகுண்டு நிற்பதைக் கண்டு தேவர் அஞ்சினார், நந்தி அவர்களைப் பார்த்து உங்களைச் சேர்ந்த தேவர்களும் குரனால் அளவற்ற காலம் வருந்துவீர்கள் என்று சாபமிட்டுச் சென்றார். தக்கனும் பயந்துதன் நகர் சென்றான்.

10. தக்கன் யாகசாலை அமைத்தல்

தக்கன் தேவர்களிடம் நெடுங்காலமாக யாகம் செய்யாத காரணம் யாது என்று கேட்டான், பிரமன் செய்த யாகத்தில் நந்திதேவர் இட்ட சாபத்துக்கஞ்சிச் செய்யவில்லை என்றனர். தக்கன் தேவத்தச்சனை அழைத்து யாகசாலை யமைக்குமாறு கட்டளையிட்டான். உடனே அழகுறச் செய்து முடித்தான். யாகத்துக்குச் சிவனை ஒழிந்த ஏனைய தேவரை அழைத்து வரக் கட்டளையிட்டான் தக்கன் யாவரையும் வரவேற்றான். யாகத்துக்கு வராதவர்களை விசாரித்தான். அகத்தியர் சனகர் அத்கிரிவசிட்டர் முதலியோர்கள் என்றனர். அவர்கள் இதனை இகழ்ந்து வரவில்லைப் போலுமென்று பெருமூச்சு விட்டான்.

11 ததீசிமுனிவர்

யாகத்துக்கு ததீசி ஏனைய முனிவர்களுடன் வந்தார். அவர்கள் தக்கனை நோக்கி எம்மை வரவழைத்தகாரணம் யாது என்றனர். சிவபெருமான் எனது மகளை மணஞ் செய்து தான் மறைந்து சென்று பின் ஒருதினம் வந்து அழைத்துச் சென்றார். அதுவுமன்றி நான் அவர்களைப் பார்க்கும்படி அங்கு சென்ற போது பூதர்களால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டேன்.

எமது தந்தை ஒரு யாகத்தைச் செய்தார். அவிப் பாகத்தைச் சிவபிரானுக்குக் கொடுக்க மறுத்தேன். அதனால் நந்திசாபமிட்டார். அக்காரணத்தினால் யாகம் குறையில் விடப்பட்டது. யான் அவிப்பாகத்தைச் சிவனுக்குக் கொடுக்காதது யாகம் செய்கின்றேன் என்றான்.

பரமசிவனை விலக்கி யாகம் செய்யும் தக்கனுக்கு சிவ பரத்துவத்தைச் சொல்லுகின்றார். சிவபெருமான் தேவ தேவன், முதல்வன், அவருக்கு அஞ்சாத தீயவர் இறப்பார். அவருக்கு ஓர் நாமம் ஓர் உருவம் இல்லை. செயல் இல்லை. ஆணவமலத்தால் கட்டுண்ட உயிர்களுக்கு வினைகளை நீக்கி சிற்சத்தியைத் துணைக்கொண்டு கலாதத்துவ வாயிலாக அவ்வுயிர்களுக்கு இச்சா ஞானக் கிரியைகளை விளக்கி, பிரமா முதலிய தேவர்களை முன்போல் உண்டாக்கி, அவர்களுக்குச் சிருட்டி முதலிய தொழில்களைக் கொடுத்து, நடாத்தும் முறைகளையும் உபதேசித்து. சங்காரம் நமக்காகவென்று கூறி அதனைத்தாமே செய்து வந்தார். ஏனெனில் சங்காரம் ஏனைத் தேவர்களால் செய்ய முடியாதாதலின் என்க. பிரமவிட்டுனுக்களுக்கும் அவரேபதி ஆவர். அவிப்பாகத்தைச் சிவனுக்குக் கொடுத்து வேள்வியைச் செய்க வென்று தக்கனுக்குக் கூறினார்.

12. ததீசி மறுமொழி சொல்லுதல்

சிவபிரான் எலும்பு சிரமாலையை ஆபரணமாக அணிவாரோ? சாம்பல் பூசுவாரோ? ஆமை ஓடு அணிவாரோ? உயிர்களைச் சங்கரிப்பாரோ? கூத்தாடுவாரோ? பாம்பணிவாரோ? நஞ்சையுண்பாரோ? பிள்ளைகள் பெறுவாரோ? ஆதலின் அவருக்கு அவிப்பாகத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்று தக்கன் கூறினான்.

பாவிபான தக்கன் சிவபெருமானின் உண்மைத் தன்மைகளை யறிய வல்லவனல்லன் என்று சினந்து கூறினார் ததீசி.

சங்காரகாலத்தில் உயிர்கள் ஓடுங்கும். அப்போது பிரமவிட்டுனு முதலிய தேவர்களும் இறப்பார். அவர்களில் தலை ஓடுகளை மாலையாக அணிவர். தலைமயிரைப் பூணூலாகத் தரிப்பார். நெற்றிக் கண்ணினால் நீராக்கிய சாம்பரைப் பூசுவார். இதற்குக் காரணம் தேவர் முன்பு தவஞ்செய்தமையாகும்,

பன்றிக் கோடு அணிந்தமை

இரணியாட்சன் என்னுமரசன் தேவர்களுக்குத் துன்பம் செய்து வந்தான். ஓர் தினம் பூமியை உண்டு பாதாளத்தில் புழுந்தான். விஷ்ணுபிரமாவின் நாசியில் பன்றியாக உதித்து தனது மருப்பால் அவனைக் கொன்று பூமியைப் பழைய படி நிலைபெறச் செய்து அகந்தையுற அதன் கோட்டை முறித்து அணிந்தார் என்க.

ஆமை ஓடு அணிதல்

தேவரும் அசுரரும் பாற்கடலைக் கடைந்த பொழுது மந்தரபலை கவிழ விட்டுனு ஆமைவடிவெடுத்து கடலுட் சென்று தாங்கியது பின் அமிர்தம் எடுத்ததும் தேவர் அசுரர் இது நமது என்று சண்டையிட்டனர். விட்டுனு போரை விலக்காது தான் ஆமை அவதாரம் எடுத்து அகந்தை கொள்ளச் சிவபிரான் ஆமையுருவைப் பார்த்தார். விட்டுனு வலிமை குறைந்து மாயையினால் அவுணரைக் கொன்று தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக் கொடுத்தார் ஆமை ஓட்டை வாங்கித் தரித்தார்.

தாருகாவனத்து முனிவர்கள் செயல்

தாருகா வனத்து முனிவர் நாற்பத்தெண்ணூயிரவர் யாகாதி கர்மங்களை யேகடவுளாகக் கொண்டவர்கள். திருமாலும் சிவனுக்கு ஒருசக்தி திருமால் மோகினி வடிவங்கொண்டு உடல்வர சிவன் பிட்சாடனராய்த் தாருகாவனம் சென்றனர். முனிவர்கள் தவங்குலைந்து மோகினியைத் தொடர்ந்தார்கள். முனிபத்தினிகள் பிட்சாடனரைத் தொடர்ந்து கருப்பந்தரித்தார்கள். சிவபிரான் ஆன்மநாயகர் ஆன்மாக்கள் ஆன்மநாயகி என்ற உண்மையை மோகினியைத் தொடர்ந்த முனிவர்கள் உணர்ந்து சத்தியின் வேறுகாத சிவத்தைக் கண்டு நாணி உலக கருத்தா அவர் என்று தெளிந்தனர்.

அபிசார ஓமஞ் செய்து சிவனைக் கொல்லுவதற்கெடுத்த முயற்சிகள் அநந்தம். ஓம குண்டத்திலிருந்து புறப்பட்ட புலி, சூலம், மான், பாம்பு, வெண்டலை, உடுக்கு, முயலகன் என்பவைகள் சிவபிரானுக்கு அடிமைகளும் அணிகளுமாயின.

யானைத்தோல் போர்த்தமை

கயாசுரன் தவஞ் செய்து பிரமாவிடம் பலவரங்களைப் பெற்றுப் பல உலகங்களுக்குச் சென்று அவர்களை வருத்தினான். பூமியிலுள்ளவர்கள் அஞ்சினர். முனிவர்கள் காசி விசுவநாதர் ஆலயத்துட் சென்று, அசுரனின் கொடுமைகளைக் கூறி ஒழித்திருந்தனர். கயாசுரன் அவர்களைத் தேடிக்கோயிலுட் சென்று உரப்பினான். சனங்கள் முனிவர்கள் நடுங்கினர். சுவாமி சங்கார உக்கிர வடிவங் கொண்டு உரப்பினார். கயாசுரன் சிவனுடன் போருக்குச் சென்றான். அவனைக் கொன்று யானைத் தோலை உரித்துப் போர்த்தார். ஏனையர் விசுவநாதப் பெருமானை வணங்கி விடை பெற்று ஏகினர்.

வைரவக் கடவுள் அவதாரம்

பிரமாவின் கர்வத்தையும் தேவர்கள் அகந்தையையு மடக்க சிவபெருமான் தமது உள்ளத்திலிருந்து வயிரவக் கடவுளை உண்டாக்கினார். அவர் நீல மேனியும் சூலமும் கொண்டு உக்கிரத்துடன் உதித்தார். அவரைச் சிவபிரான் நோக்கி பிரமனது உச்சிச்சிரம் எம்மை இகழ்ந்தது. அதனைக் கிள்ளி கைவேந்தி மீட்டும் அவனுக்கு உயிரைக் கொடுத்து பின் தேவர் முனிவரிடம் சென்று அவர்கள் இரத்தத்தை பிச்சையாய் ஏற்று இறந்தவர்களுக்கு உயிரைக் கொடுத்து வைரவ புவனத்திற்சென்று தேவர்கள் மனிதர்களின் துன்பங்களை நீக்கி காத்தருள்க என்றருளினார். அவ்வாறே பிரமா முதலியவர்களிடம் சென்று அவர்கள் மனங்களைப் பரிசுத்தமாக்கினார்.

இந்திரன் அகந்தை

இந்திரன் கைலாசமலைக்குச் சென்று எனில் அகந்தையுடன் வாசலில் நின்றான். சிவபிரான் கண வேடம் பூண்டு அவனது வருகையை விசாரித்தார். இந்திரன் சிவபிரானுடன் போர் தொடங்கிக் குலியுதத்தை எய்தான். அது துகளாய் ஒடிந் சது. சுவாமி உக்கிரவடிவங் கண்டு வணங்கினான். கிருபா நோக்கம் செய்து கோபத்தை மேலைச் சமுத்திரத்தில் எறிந்தார்.

சலந்தரன் வரலாறு

சமுத்திரத்தில் வீசிய கோபம் குழந்தையாக அவதரிக்க வருணன் எடுத்து அசனத்திலிருத்தினான். பிரமன் அங்கு சென்று அக்குழந்தையை வள்கி மடியிலிருந்த அனது வீரத்தைக் கூறி சமுத்திரத்தில் பிறந்தாய் என 'சலந்தரன்' என்ற பெயரையும் வைத்தான் அவன் தேவர்களை வெற்றிபெற்று அசுர்க்கு அரசரிமையைக் கொடுத்தான். "சாலந்தரம்" என்ற நகரையமைத்து அரசாண்டான்.

பின்னர் மஹேய தேவர்களுடன் போர் புரிந்து கைலாமலைக்குச் சென்றான் சிவபிரானுடன் போர் தொடுத்தான். சுவாமி பிரமண வேடம் பூண்டு சலந்தரனை வினாவி நீ சிவனுடன் போர் செய்யில் இறப்பாய் என்றார். சுவாமி பெருவிரலால் நிலத்திற் சக்கரம் கீறியவுடன் அது சக்ரமாயிற்று. அவனைத் தூக்கம்படி பணித்தார் அவன் தலையிற் தூக்கி வைக்க, உச்சி முதல் உடல் வரை கிழிந்து மரணமானான்.

விட்டுணு சக்கராயுதம் பெறுதல்

சலந்தரன் மனைவி விருந்தையை இச்சித்து சலந்தரன் மாளிகையின் பக்கவில் வஞ்சக மனத்துடன் இருந்தான். அவன் கணவனைத் தேடிக் கொண்டு வந்தான் விதி விருந்தையைச் சந்திக்க வைத்தது. விருந்தை கணவன் வரலாற்றைக் கூறினான். விட்டுணுவின் ஏவற்காரர் சலந்தரனின் உடலைக்

கொண்டு வரத் தானது னுட்புகுந்ததும் சடலம் உயிர் பெற்று அவனைத் தேறறியது. சந்தரனாக வந்ததும் மனைவி தெளிவுற்றாள். காமக்கலன் முடிந்ததும் விட்டுணுவின் மாயத்தை யுணர்ந்தாள், அவனுக்குச் சாபமிட்டாளா, நீ அரசனாகவும், காவலாளர் பகைவராகவும், உனது மனைவியைப் பகைவர் கவர்ந்து கொள்ளவும், அதனால் நீ பழியைச் சமப்பாய் என்று கூறி அக்கினிப் பிரவேசம் செய்தாள். விட்டுணு கவலைக்கடலானான். தேவர் முறையீட்டினால் உமாதேவி கொடுக்க விதை துளசியாக ஓர் பெண்வடிவமாயது. அவளை விட்டுணுவுக்கு மணஞ் செய்து கொடுத்தனர். விட்டுணு சிவனைக் குறித்துத் தவம்புரிந்து சக்கராயுதத்தைப் பெற்றான். இதனால் நேமிமான் என்ற பெயரும் உண்டானது.

இடபவாகனர் ஈரலாறு

இரண்டாயிரம் சதுர்யுகஞ்செல்ல பிரமாவுக்கு ஓர் நாள் 30 நாள் ஒருமாதம் 12 மாதம் கொண்டது ஒரு வருடம். இப்படி ஆயிரம் வருடம் நீங்கப் பிரமாவுக்கு ஆயுள் நீங்கும். அது விட்டுணுவுக்கு ஒரு நாள் விட்டுணு ஆயுள் சமீப உலகம் அழியும். அக்கினி பரந்து கடலைபாகும், அதில் உமை தரிசிக்க நடனமாடுவார். தரும தேவதை இறப்பதற்குச் சிவனைச் சரண்புகுந்தது. தமக்கு வாகனமாகத் தாங்கும்படி அருள் புரிந்தார். தருமத்தின் தன்மையை யாவருமறியும்படி 4, 3, 2, 1 ஆகியகால்லைகளை முறையே நாளுக்கு யுகங்களிலும் பூமியில் ஊன்றிச் சஞ்சரி நீ நம்மை என்றும் வாகனமாகத் தாங்குதி இதுவுமன்றி மானிட வடிவம்மடுத்துப் பூசிப்பாய் என்றருளி அதனை வாகனமாகக்கொண்டார்.

கங்கா நதியைத் தரித்தல்.

சைலாசத்தில் உமை சிவபிரானின் திருக்கண்களைப் பொத்தினார். உலகம் இருளாயின. அது ஊழிக்காலமாயிற்று. அதனால் நெற்றியிலிருந்து சிவன் ஒருகண்ணையுண்டாக்கியதும் பழமைபோலாயிற்று. உமை கண்களைப் பொத்திய

விரல்களை உதற அதில் உண்டாகிய வியர்வை சமுத்திரம் போலப் பரவியது. தேவர்கள் அஞ்சிச் சிவனிடம் முறையிட்டனர். அந்நதியை அழைத்து சடையின் உரோமத்தில் விடுத்தார். அதன் அருட்தன்மையை அறிந்த பிரம விட்டுணுக்கள் தம் கைகளில் வாங்கிச்சென்று தந்தம் நகரில் விடுத்தனர். பிரமலோகம் அடைந்த கங்கை பகீரதன் தவத்தினால் பூமியிற்பாய்ந்து சகரரை உயிர் பெறச்செய்து சமுத்திரத்திற் பாய்ந்தது.

13. கயமுகன் உற்பத்தியான வரலாறு.

மாகதமுனிவருக்கும் விபுதைக்கும் பிறந்த மகன் கயமுகாசுரன். இவனது ஆட்சியில் முனிவர் தேவர் வருந்தி இறந்தனர். அரசனின் நிலையறிந்த அசுரருரு தவஞ்செய்யுமாறு பணித்தான். வரம்பெற்ற கயமுகன் இந்திரன் முதலியோரைவென்று மதங்கபுரி நகரமைத்து ஆட்சிபுரிந்தான். தேவர்களைத் தோப்புக்கரணமிடுதல் வேண்டுமென்றும் பணி செய்யவும் கட்டளையிட்டான். துன்பமுற்றதேவர் சிவனிடம் சென்று முறையிட்டனர். அவர்கள் சூறையையுணர்ந்து யாம் ஓர் புதல்வரைத்தந்து கயமுகனைத் தொலைத்தருளவம் என்றதும் அவர்கள் விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் கைலைமலைக்கருகில் நந்தவனத்திலுள்ள ஓவியமண்டபத்தையடைந்து அங்குள்ள மந்திரவடிவமான சித்திரங்களை உமாதேவியாருக்குக்காட்டி, பெண்ணே முதலிலுள்ள பிரணவாகாரமாகிய இரண்டாயானைகளில் முற்பட்டது திரிமூர்த்திகளையும் தந்தது. அது எய்வடிவம். மற்றதுன் வடிவம். ஆதலின் நாம் பிரவணச் சித்திரங்களின் வடிவமாகும் என்றார். அப்பொழுது உமாதேவியாரும் உடன்பட்டுத் திருவிளையாடலைப்புரிய அப்பிரணவ வடிவத்திலிருந்து விநாயகர் திருவவதாரம் செய்தார். ஐந்து சுரமும் மூன்று கண்களும் தொங்குவாய் சிவந்த சடாமுடியராய் காட்சி நல்கினார். அவரைப் பார்த்து யாவரேனும் யாதொரு கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்குமுன் அது இடையூறின்றி முடியவேண்டுமென்று உம்மைவழிபடுவ

ராயின் அவர்கருதியபடி முற்றுப்பெறச் செய்குதிர். கய முகாசுரனைக்கொன்று விட்டுணு சாபத்தையும் நீக்கியருளுக என்றனர்.

விட்டுணு சாபம் பெறுதல்.

கைலாய மலையில் ஓர்தினம் சிவபிரான் பார்வதியைப் பார்த்து சூதாடுதற்குத் தொடங்குமுன் நம்முடன் நீ தோற்றால் நீ அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்களைத் தருகுதி. நான் தோற்றால் எமது அணிகளைத் தருகுவன். அதற்குடன்பட்டதும் விட்டுணு சாட்சியானார். சூதாட்டத்தில் தேவி தோற்றமையென்று சாட்சி கூறியதும் உண்மையறியாது கூறியதால் தேவி பாம்பாகும்படி விட்டுணுவுக்குச் சாபமிட்டாள். சிவன்சாப விமோசனம்பெற்று நீங்கும் காலம் வரையும் ஆலவனத்து ஆலமரத்தில் தவஞ்செய்திருந்தான்.

கயாமுகாசுரன் போர்.

கயாமுக அசுரனுக்கும் கயமுகக்கடவுளுக்கும் தேவர்துன்பம் போக்கியருளப் போர் நிகழ்ந்தது. வரத்தினால் இறவாத கயாமுகாசுரன் பழையவடிவம் நீக்கி பெருச்சாளியாகி விநாயகக்கடவுளுக்கு வாகனமானான். விநாயகர் திருச் செங்காட்டில் சிவலிங்கம் தாபித்து வழிபட்ட இடம் கணபதிஸ்வரம் எனப்படுகின்றது.

14. அனந்தன் சாபம் நீங்கியது.

விட்டுணு இருந்த ஆலமரத்தடிக்கு விநாயகக் கடவுள் வந்ததும் பாம்பு வடிவம் நீங்கப்பெற்றுச் சுவாமியைத்துதித்தான். அடியேன் பாதபூசையை ஏற்றருளுக. மார்கழி மாதம் பூர்வபட்சம் சட்டியில் இத்தினத்தில் யாவர் வழிபடுகின்றாரோ அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் புரியுமாறு கேட்டான். அவருக்கருள்புரிந்து கைலாசமலையில் விநாயகர் வீற்றிருக்கும்போது தேவர்கள் துன்பம் நீங்கியதும் தோப்புக்கரண வழிபாட்டைச் செய்து வந்தனர்.

15. தானம் நல்கி வேள்வி செய்தமை.

தக்கனது யாகசாலையில் உற்பாதங்கள் நிகழ்ந்தன. காகம் கழுஞ்சுள் நிரம்பின. மனையின் மங்கல நாணும் கழன்றது. யாகத்துக்கு வந்தவர்களுக்கு வேண்டியபடி தானம் செய்தனன் தக்கன். யாகசாலையின் முன்னிருந்த இருத்திவிக்குகளைப் பார்த்து அக்னியை வளர்த்து விதி முறைப்படி யாகஞ்செய்ய உத்தரவிட்டான். அவிப்பாகத்தைத் தேவர்களுக்குக் கொடுக்க அது நஞ்சுபோல இருந்தது.

16. உமை யாகசாலைக்கு வருதல்

உமை சிவபிரானிடம் உத்தரவு பெற்று சேடியருடன் யாகசாலைக்கு வந்தார். தக்கன் தன் மகளைப் பார்த்து உன்னை யாகத்துக்கு வரும்படி யார் அழைத்தது? நீ வரலாமா? நீ என்னை மதிக்கவில்லை. பித்தன் மனைவியாகிய நீயும் அவரது நிலையை அடைந்தாய். உங்களிலும் தேவர் நல்லவர். அவர்களுக்கு அவிப்பாகத்தைக் கொடுக்கதேன் என்று சொன்னதும் உமையம்மையாருக்கு கோப முண்டானது. எமது கணவனை இகழ்ந்தனை அதற்கேற்ப உனக்குத் தண்டனை கிடைக்கும் என்று சாபமிட்டுக் கைலைக்கு எழுந்தருள்ளார்.

17. வீரபத்திரர் தோற்றம்

உமாதேவியார் தக்கன் யாகத்தை அழிக்கவேண்டுமென்று சிவனிடம் கூறியதும் அதற்குத் திருவுளங்கொண்ட லுடன் ஆயிரம் தலைகளையும், இரண்டாயிரம் கைகளையும், மும்முன்று கண்களையும் பிரமவிட்டுணுக்களுடைய சிரமாலையையும் உடையவராய் குலம் குலிசம் முதலிய படைகளுடன் தோற்றினார். உமையும் அதுகண்டு பத்திரகாரியைத் தோற்றுவித்தார். அக்காளி வீரபத்திரருக்குத் துணைவி யானார். தக்கன் யாகத்தில் அவிப்பாகம் தராவிடின் யாகத்தை அழிக்குமாறு அவர்களுக்குக் கட்டினாயிட்டார்.

18. யாக சங்காரம்

வீரபத்திரக் கடவுள் பத்திரகாளியுடன் யாகசாலைக்குப் போனதும் தக்கன் ஏங்கி நடுங்கினான். நீயார்? என்றான். யான் சிவகுமரன். அவருக்குக் கொடுக்கும் அளிப்பாகச் சதைத் தருதி என்றான். தக்கன் அவியைக் கொடுத்திலன். யாகசங்காரம் நடந்தது. பூதங்கள் யாககுண்டத்தை அசுத்தப்படுத்தின. சிவநிந்தனை செய்யும் இடம் இது. வீரபத்திரர் முதலாவது தண்டனையை திருமால் பெற்றார். திருமகள் நிலைகுலையத் திருமால் மார்பில் முகலடி விழுந்தது.

பாவம் செய்பவர்களிலும் அவர்களை நன்கு மதிப்பவர்களே பெரும் பாவிகள். தக்கன் தலை யாககுண்டத்தின்புரண்டு சாம்பராயது. தேவர் முதலியோர் சிதைவுபட்டுச் சிதறினார்கள். பிரமன் புத்தி தெளிந்து வீரபத்திரரைப் பிரார்த்தித்து அநுக்கிரகம் வேண்டினார். இறந்தவர் எழுந்தனர். தக்கனுக்கு ஆட்டுத்தலை பொருத்தப்பட்டது. மிருககதியைத் தக்கன் அடைந்தான். ஆனால் தண்டனை விசேடத்தால் புத்தி சிறிது தெளிவடைந்து இரங்கினான். சிவனை வணங்கி தான் செய்தவற்றுக்கு மன்னிப்புக்கோரினான். வீரபத்திரர் காளியுடன் தமதுலகிற்குச் சென்றார்.

19. அடிமுடி தேடினமை

பிரமனும் விட்டுணுவும் தாமே பரம்பொருள் என்று அகங்காரம் கொண்டு யார் போரில் வெற்றி பெறுகின்றாரோ அவரே பரப்பிரமம் என்று சண்டையிட்டனர். உலகம் நடுங்கியது. நாரதர் தோன்றி நீங்கள் போர்செய்வீராயின் உங்களுக்கு நடுவில் பரம் பொருள் சோதிவடிவமாய்த் தோன்றுவா என்று அறிவுறுத்தி போனார். திருமால் பன்றியாயும் பிரமன் அன்னப் பட்சிபாகவும் வடிவெடுத்து முறையே பூமியையும் வானத்தையும் அடைந்தனர். சிவபிரானின் அடியையும் முடியையும் தேடிக்காணாது இறுதியில் மரணமாகும் தருணத்தில் சிவனைப் பூசித்து அவரது சோதியைக் காண்போமென்று முடிவுக்கு வந்தனர்.

சிவலிங்கம் தாபித்து பூசனை புரிந்தனர். சிவன் சோதிக் கணித்தாய் நின்று உங்கள் பதவிகளைத் தந்தோம். வேண்டியதைக் கேள்மின் என்றார். சுவாமி உங்கள் பாதங்களை மறவாதிருக்க அருள் தரவேண்டுமென்றனர். சோதி சுருங்கி சிவலிங்க வடிவமான மலையானது. அதுதான் திரு அண்ணாமலை அந்தச் சோதி தோன்றிய இரவு தான் சிவ ராத்திரி என்று வழிபட்டு வருகின்றனர். அடிமுடியைத் தேடிய உபதேசத்தினால் தக்கனுக்குத் தெளிவு பிறந்தது. சிவநெறிகை கூடியது. கங்கைக் கரையிலிருந்து சிவபூசை செய்து உய்தி கூடினான். தக்கனும் உய்ந்தான், தேவரும் உய்ந்தனர்.

பிராமணர்களே உலகத்துக்கு வழிகாட்டிகள் இறைவன் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் உரிமை பூண்டவர். அவர்கள் வைதிக சமயநெறி பிறழ்ந்து குருடுபட்டால் உலகத்தின் நிலை என்னாகும்.

“அரன்றன் பாதம் மறந்துசெய் அறங்களெல்லாம் விண்செயல்” என்ற உபதேசங்கள் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவன.

21. கந்த விரதம்

முசுருந்தன் வசிட்டர் ஆச்சிரமத்தையடைந்து முருகக் கடவுள் விரதங்களைக் கேட்டறிந்தான். முசுருந்தன் விரத மனுட்டித்து வரும் நாளில் முருகப்பிரான் தோன்றினார். அவன் வழிபட்டான். பூமியை அரசாளுவதற்கு வீரபாகு முகலியோரைத்தந்தருள்க. திருவுளங் கொண்ட சுவாமி தம்பிமாரைப் பார்த்து அவனுக்குத் துணைவராய் இருங்கள் என்று பணித்து மறைந்தருளினார். முசுருந்தன் கருவூரில் வீரவாகு தேவர் முத்வியவர்களுடன் அரசுபுரிந்தான்.

வலாகரன் இந்திரனுடன் சண்டையிட்டான். இந்திரன் போருக்கு முசுருந்தனை அழைத்தான். அவனது படைகளுடன் போர்புரிந்து வெற்றிபெற்றான். முசுருந்தனுடன் இந்திரன் தன்மனை சென்று சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை வழிபட்டான். அவன் கையில் கண்டது போல பார்த்துப் பரவசமானான்.

சுவாமி கருணை செய்து முசுகுந்தனே நீ நம்மைப் பூமிக்குக் கொண்டுபோய் பூசிப்பாயாக என்று உத்தரவிட்டார். முசுகுந்தன் இந்திரனால் பாராட்டுப் பெற்றவன். அவன் பெற்றுக்கொடுத்த வெற்றிக்காக இந்திரன் முசுகுந்தனுக்குச் சோமாஸ்கந்த மூர்த்திகளைக் கொடுத்தான். முசுகுந்தன் பெற்றுக் கொண்டு வந்து திருவாரூரில் திருமால் வழிபட்ட மூர்த்தியை தாபித்தான் மற்றைய அறுவகையும் திருநாகை நள்ளாறு, காராயல், கோளரியூர், திருவாண்டியூர், மறைக்காடு என்னும் பதிகளில் அமர்வித்து விதிமுறையாக வழிபாடு செய்வித்தான்.

“கந்தவிரதம் அனுட்டியவர் நினைத்தவெல்லாம் ஒல்லைதறிப் பெறுவர்” என்க. இந்தக் காண்டத்தில் வரும் வள்ளியம்மை திருமணப் படலம் கந்தபுராணத்தின் அநுபந்தம் போன்றது. முதலூலில் தேவகாண்டத்தில் வந்திருக்கின்றது. தட்சகாண்டவரலாறு கந்தபுராணத்திற்குக் கருஜலமாகிய மைந்திருக்கின்றது.

கந்தசட்டி விரதம்

ஐப்பசிமாதத்து சுக்கில பட்சம் பிரதமை முதல் சட்டியீராகிய ஆறுநாளும் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஆறு நாளும் உபவாசஞ் செய்வது உத்தமம். அது கூடாதவர் முதலேந்து நாளும் ஒவ்வொரு பொழுது உண்டு. சட்டியில் உபவாசஞ் செய்யக்கடவர். இவ்விரதம் ஆறுவருடகாலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும். மாசந்தோறும் சுக்கிலபட்ச சட்டியில் சுப்பிரமணியக்கடவுளை வழிபட்டு மா, பழம், மால், பாணம், மீளகு என்பவைகளுள் இயன்றது ஒன்று உட்கொண்டு வருவது உத்தமம்.

கந்தவிரதத்தை தேவர்கள் அநுட்டிக்கும் முறை கந்தபுராணம் கந்தவிரதப் படலத்தில் கூறப்படுகின்றது.

விரதம் அனுட்டிக்கும் முறை

விடியமுன் நித்திரை விட்டெழுந்து காலேக்கடன் முடித்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்ததுக்கொண்டு தியானம் செபம் ஆலயதரிசனம் புராணபடனம் செய்தல் வேண்டும். அதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நின்றற் பொருட்டு உணவைச் சுருக்கி மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதப்படி மெய்யன்போடு வழிபடுதல். இரவில் கடவுளைச் சிந்தித்துக் கொண்டு நிலத்திலே படுத்தல் வேண்டும்.

சட்டிக்கு அடுத்தநாட் காலே பாரணம் (உபவாசம் இருந்தும் உண்ணல்) செய்தல் வேண்டும். அன்றுபகற் பொழுது நித்திரை செய்தல் கூடாது.

‘சட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்’ என்பது பழமொழி. அதாவது சட்டி விரத மிருந்தால் தாயில் கருப்பையில் குழந்தை உற்பத்தியாகும்.

இரண்டாவது

உற்பத்தி காண்டம்

1. திருக் கைலாசம்

எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் பொருளாகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன் சர்வான்மாக்களுக்கு எல்லாம் அருள்பாலிக்கும் பொருட்டு ஒருதிருமுகமும் முக்கண்களும் கங்கை கொன்றை பிறை சூடிய சடையும் திருநீலகண்டமும் நான்கு திருக் கரங்கரங்களும் செம்பவளத் திருமேனியும் புலித்தோலாடையும் உடையவராய் கைலாசமலைத் திருக்கோயிலில் இடப்பாகத்தில் உமாதேவியாருடன் எழுந்தருளியிருப்பர்.

பூதங்கள் வாத்திய முழக்குடன் சாமரை வீசுவர். தும்புரு நாரதர் இசைபாடுகின்றனர். கணநாதரும் முனிவர்களும் தேவர்களும் ஆடிப்பாடுகின்றனர். நந்திதேவர் அடியார் கூட்டங்கள் வரிசையாக நிற்கும்படி செய்து சிவபிரானின் கீர்த்தியை பாடிநிற்பார்கள்.

2. ஷார்பதி வரலாறு

சிவபிரான் கைலாசமலையில் எழுந்தருளியிருக்க உமையம்மை அவரை நோக்கி பிதாவே! உம்மை இசுழந்த தக்கனிடத்தே தட்சாயினி என்னும் பெயரைப் பெற்றேன். இனி இப்பெயருடன் இவ்வுடலைத்தாங்கமாட்டேன் நீகலயருள்க என்றாள் திருவருள்! சுரந்து நீ இமயமலையரசன் மகளாகப்பிறந்து நம்மை நோக்கித் தவம் செய்க. அப்போது நான் வந்து திருமணம்புரிந்து அழைத்து வருவேன் என்றார்.

இமயமலையரசன் தவம் செய்யும் தடாகத்தில் பார்வதி ஒரு குழந்தையாகத் தோன்றினார். இதைக்கண்ட அரசன் எடுத்து அணைத்து மேனகையிடம் கொடுத்தான். குழந்தை வளர்ந்து ஐந்துவயதானதும் தவச்சாலையைமடைத்து தவம் புரிந்தான். அவரைச்சூழத் தேவிமார்பலரும் இருந்தனர்.

3. மேருமலை

சிவபிரான் தட்சிணாமூர்த்தியாக கல்லால விருட்ச நிழலில் சனகாதி முனிவர்களுக்கு சரியை கிரியை யோகத்தை உபதேசித்து ஞானத்தை உணர்த்துவதற்கு யோகத்திலிருந்தார்.

குரபம்மன் தேவர் முதலியோரைத் துன்புறுத்தி (அவிப்பாசம் பெற்றமை) கொடுங்கோல் செய்து இந்திரனைச் சிறையிடவும் இந்திரானியைக் கவரவும் எண்ணினான். இந்திரன் அதற்கஞ்சி சுவர்க்கவுலகை விட்டு கைலாசமலைக்கு வந்து சிவபிரானுக்கு முறையிட முடியாமல் மீண்டும் மேருமலைக்குச் சென்று தவம் புரிந்தான். சிவன் அவனுக்குக் காட்சி கொடுத்து அவன் விருப்பப்படி அருள்பாலித்து நடிமிடத்தில் ஒரு குமரன் அவதரித்து அகரரைக் கொண்டு உங்கள் தயரை நீக்குவான் என்று மறைந்தருளினார். இந்திரன் பிரமனிடம் சென்று சிவன் கொடுத்த வரத்தைக் கூறி அவர் திரும்பவும் ஞானநிட்டையிலிருப்பதாகவும் சொன்னான் பிரமன் விட்டுவிடம் சென்று முறையிட நீ மன்மதனை ஏவினால் நிட்டை குலைந்து உமையைத் திருமணம் புரியச் செய்வான் என்று கூறியதும் பிரமன் சம்மதித்து தனதிடம் சென்றான்.

4. மன்மதன் நீறுகுதல்

பிரமதேவர் தமதிருப்பிடம் சென்று மன்மதனை வருவித்து நீ கைலாச மலைக்குச் சென்று சிவன் உமையைத் திருமணஞ் செய்குமாறு மலரம்பு எய்குதி என்றான். சிவனுடனே எதிர்த்தால் உய்வது எப்படி என்று மறுத்தான். எல்லாம் அவர் அருளே. எங்கள் துன்பத்தைத் தீர்க்குதி என்னவும் அதற்கும் மறுத்தான். பிரமன் சாபத்துக் கஞ்சிச் சாதலிலும் சிவ சந்ரிதியில் இறப்பது நன்று என்று துணிந்து தந்நகரம் சென்றான். போர்க்கோலம் பூண்ட மலைவழிட்டுக் கைலைக்குச் சென்றான். அங்கு நந்தி தேவருக்குத் தனது பணியைக் கூறினான். மேற்றிசை வாசலாற் செல்லுமாறு பணித்தான். சிவன் மோனநிலையிலிருப்பதைக்

கண்டு பயத்துடன் நிலத்தில் விழுந்தான். மனைவி தெளிவு பெறச் செய்தாள். மீண்டு தனது வில்லைபெடுத்து மலரம்பு தொடுக்க சிவன் நெற்றிக்கண்ணால் நீரூயினான். மனைவி(இரதி) ஆற்றாமையால் புலம்புகின்றாள்.

5. மோனம் நீங்கியமை

மன்மதன் எரிந்தபின் முன்போலவே சிவன் யோகத் திலிருந்தனர். பிரமன் முதலியோர் இதனையறிந்து கைலாச மலைக்கு ஓடிக் கோபுவாசலை அணுகி வணங்கி நின்றனர். சிவன் நந்தி தேவரைக் கொண்டு அவரை அழைப்பிக்க வணங்கித் துதித்து தேவர்கள் சுவாமி! திருமணஞ் செய்து குமாரரைத் தந்து சூரனாதியரை அழித்து அருள் செய்க வென்று பிரார்த்தித்தனர். சிவனதன் கருள் சுரந்து விடை கொடுத்தனுப்பினார். தேவர்கள் மீண்டும் மேருமலையை யடைந்தனர்.

இரதிசிவனை வணங்கி என்கணவன் தேவர் ஏவலினால் தங்களுக்கு மாறு செய்தாரன்றி தானெண்ணிச் செய்தவரல்லர். குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்புரிக என்றாள். சிவன் பார்பதியை மணஞ்செய்யும் போது உன்கணவரை எழுப்புவேன் என்றார். இரதி மேருமலைக்குச் சென்று திருமணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தாள். பின்சனகாதியோர்க்கு சின் முத்திரை காட்டி முத்தியடைக வென்று அருள் பாலித்து விடை கொடுத்தனுப்பினார்.

6. பார்வதி தவம்

சிவபிரான் பார்வதி தவஞ் செய்யுமிடத்துக்குக் கிழப் பிராமண வடிவங் கொண்டு சென்றார். தோழிமார் அவரை பார்வதியாரிடம் அழைத்துச் சென்றதும் பார்வதி உபசரித்தார். பிராமணர் தேவியைப் பார்த்து, நீர் தவம் செய்யும் காரணம் யாது என்றார்? சிவனை மணஞ்செய்தற்கா என்றான். தேவியே சிவன் தவத்தினை விரும்பார். இதனை நீ கைவிடுக. அதற்கு மணஞ்செய்யாவிடின் அருந்தவம் புரிந்து இறப்பேன் என்றார்.

தேவி சிவபிரான் பரத்துவத்தையறியாது கூறியாய் என்று கோபங்கொண்டாள். பிராமணரைப் போகும்படி கூறியும் போகிறார். தாம் இவ்விடம் விட்டுப் போவதாகக் கூறியதும் தமது சுயவடிவத்தைக் காட்டி ஏர். தேவி மன்னிப்புக்கேட்டு வருந்தினாள். நாளை வந்து திருமணஞ் செய்வேனென்று அருள்புரிந்து மறைந்து விட்டார்.

7. திருமணம் பேசுதல்

சிவபெருமான் பார்வதியைப் பரீட்சித்த பின் ஏழு முனிவர்களையும் வருவித்து நீவிர் மலையரசனிடம் சென்று பார்வதியைத் தமக்கு மணம் பேசி வருகுதிர் என்று அனுப்பினார். முனிவர்கள் அவனிடம் சென்று தமது வரலாற்றைக் கூறினர் மலையரசன் மணஞ்செய்ய உடன்பட்டான். மனைவி மேனகை தக்கன் என்பவன் மகளை மணஞ்செய்து கொடுத்தது சிவனால் தண்டனை பெற்றான். யான் இதற்கு அஞ்சுகிறேன் என்றாள். முனிவர்கள் அவளுக்கு உண்மையினை கூறியதும் உடன்பட்டனர். முனிவர்கள் கைலைக்குச் சென்று சிவனிடம் மணப்பொருத்தத்தைக் கூறி தங்களிருப்பிடம் சேர்ந்தனர்.

8. இமய மலை அலங்காரம்

இமயமலையரசன் தேவத்தச்சனை வருவித்து திருமணம் நடைபெறுவதற்கு மண்டபம் அமைக்கும்படி கட்டளையிட்டான். உடனே மண்டபம் கோபுரம் வீதிகள் சாலைகள் அதற்குள் ஓர் கோயில் விவாகமண்டபம் அதன் நடுவில் சிங்காசனத்தையும் அவலங்காரமாகச் செய்து முடித்தான்.

பின்னர் பிரமவிட்டுணு முதலிய தேவர்களுக்குத் திருமணச் செய்தியை அறிவித்தான். தூர்க்கை சரஸ்வதி காளி முதலியவர்கள் வந்து பார்வதிக்கு மணகோலம் வணி செய்தனர். மேருமுதலிய மலைகளும் சப்த கடல்களும் திக்கு யானைகளும் வந்தன. மலையரசன் கைலாசமலைக்குச் சென்று பூங்குளி உத்தரமாகிய இச்சுபதினத்தில் திருமணத்திற்கு

எழுந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனை அவர் சம்-
-மதித்தபின் கமது இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தான்

9. கணங்கல் செல்லுதல்

சிவபிரான் உருத்திரர்களையும் விட்டுணு முதலிய தேவர்
களையும் அழைத்து வரும்படி நந்திதேவருக்குப் பணிக்க
அவர் அனைவரையும் வரும்படி சிந்தித்தார். உடனே அவர்
களும் தங்கள் பரிசுவங்களுடன் அங்குவந்தனர். கைவாச
மலைக்கு யாவரும் வந்தகன்மையைக் கண்டு நந்திதேவர்
சிவபிரானிடம் அழைத்துச் சென்றார் அவர்கள் வணங்கி
நின்றனர். அப்பொழுது பிரமதேவர் மணக்கெலத்துக்க
கிரீடம் முகலிய அணிகளைப் படைத்து இவற்றை அணிந்
தருள வேண்டுமென்று பணித்தார். சுவாமி அவற்றைத்
தொட்டு அணிந்து பாவித்ததாக்கி அருள் செய்யத்த
திருமேனி முழுவதும் அணிகலன்களாயின. அதன் பின்
திருமணத்திற்குப் புறப்பட்டார்.

10. திருக்கல்யாணம்

சிவபெருமான் நந்திதேவர் முன் சென்று வழிவிலக்க
விநாயகக்கடவுள் முன்சென்றனர். யாவரும் வந்து குழ்ந்
தனர். மணச்சாலை கிட்டியது. சிவன் இடப்பவாகனத்தினிள்
றும் இறங்கினர். மேனகை சிவபிரானுக்குப் பாலினால் அபி
டேகம் செய்தாள். அதன்பின் மணச்சாலையுட் சென்று சிங்
காசனத்தில வீற்றிருந்தார். உலகத்தவர் யாவரும் வந்து
சேர்ந்தனர். இமயமலை பாரந்தாங்காது துளங்கியது. பூமி
வடபாகம் தாரமூத் தென்பாகம் உயர்ந்தது. அப்பொழுது
சிவன் அகத்தியரை அழைத்து பொதிய மலைக்கனுப்பிப்
பூமியைச் சமப்படுத்தினார்.

தோழியர் பார்வதிதேவியை அழைத்துச் சென்று
சிவனை வணங்கி அவரனுமதிப்படி இடப்பாகத்தில் அமர்
வித்தனர். இமயமலையரசன் தன்மகளை தத்தம் செய்து
கொடுத்தான். பிரமதேவர் மணச்சடங்கினை நிகழ்த்தினார்.

முன்னர் இறந்த கணவனை எழுப்பித்தர வேண்டுமென்று இரதிதேவி பிரார்த்திக்க அவ்வாறே செய்து மரமதன் உருவம் மனைவிக்குத்தான் தெரியுமென்று அருள்சுரந்தி திருக்கயிலைக்கு எழுந்தருளினார்.

11. திருவவதாரதம்

தேவர்கள் சிவபெருமானைத் தரிசிக்க சமயம் பார்த்து வரும்படி வாயுதேவனை அனுப்ப அவன் போகமுடியாமற் திரும்பிவந்தான். அதனால் தேவர்கள் தாங்கள் கைலாய மலைக்குச் சென்று சிவனைவணங்கித் தோத்திரம் செய்து தங்கள் குறைகளைக் கூறி ஓர் குமரனைத் தந்தருளும் படி பிரார்த்தித்தனர்.

சிவன் ஆறுமுகத்திலுள்ள நெற்றிக் கண்களிலிருந்து ஆறு பொறிகளைத் தோற்றுவிக்க அவை உலகெங்கும் பரந்தன. பார்வதி வெப்பத்துக்காற்றாது தமது கோயிலை யடைந்தாள். பக்கலில் நின்ற தேவர் முதலியோர் அஞ்சினார். சிவன் அபயங்கொடுத்து முன் போலப் பொறிகளைத் தம்மிடம்வரச்செய்து கங்கைநீரிற் சேர்க்குமாறு வாயுவுக்கும் அக்கினினுக்கும் கட்டளையிட்டு இப்பொறிகளை கங்கை சரவணத்திலிட்டவுடன் புத்திரன் தோன்றுவான் என்று அருளிச் செய்து தேவருக்கு விடைகொடுத்தார்.

ஆறு பொறிகளும் அப்படியே சரவணப் பெய்கையிற் சேர்த்தவுடன் ஆறுதிரு முகங்களும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களூடன் ஓர் குமரன் தோன்றி தாமரை மலரில்மீது வீற்றிருந்தார். ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களுக்கு ஆறு குமாரர்களாகத் தோன்றி பால்பருகி வளர்ந்தனர்.

“அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்று சோதி பிழம்பதோர் மேனியாகக் கருணைகூர்முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுக்கொருதிரு முகுகள் வந்தாங் குதித்தனர் உலகம் உய்ய.

(சேந்தபுராணம்)

ஆங்கயிலைவெற்பிற் புனைமலர்ப் பூங்கோதையிடப் பாங்குறையு முக்கட்பரஞ்சோதி - ஆங்கொருகாள் வெந்தருவர்க்காற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமுந் தந்துதிரு முகங்களானாகிச் செந்தழற்கணறும் ஒரு முகமாய்த் தீய்பொயானுயப்ப - விரிபுவனம் எங்கும்பரக்க விமையார் கண்டஞ்சுதலும் பொந்து தழற் பிழம்பைப் பொற்சுரத்தால் அங்கண் எடுத்தமைக்கு வாயுவைக் கொண்டேகுதிலென நெய்மான் கொடுக்களிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் - அடுத்தகொரு பூதத்தலைவொடு போதியெதை - தீக்கடவுள் சீதப் பகீரதிக்கே சென்றுய்ப்ப - போதொருசுற்றன்னவளுங் கொண்ட மைந்தற்காற்றான் சாவணத்தின் சென்னியிற் கொண்டுய்ப்ப திருவுருவாய் - முன்னர் அறும் முலையுண்டமுது விளையாடி" (கந்தர்கவிலை - 1) என்று கூறுகின்ற பாடல்களின் பெருமைகளால் அவதாரத்தின் மகிமையையுணரலாம் என்க.

முருகனுக்கு இவ்வளவு பெருமைகள் ஏன்? சிவனும் அவனும் ஒன்றுதான். முருகன் ஆணுக்குப் பிறந்த பிள்ளையாதலால் ஆண் பிள்ளையாகும். இவரை பரவான்மாவாகவும் சீவான்மாவைப் பெண்ணாகவும் கொண்டால் முருகன் பிரம்ம நிலையையுணர்வதாகும்.

12. துணைவர் அவதாரம்

சிவபிரான் தம்மை நீக்கித் தேவர்களுக்காகப் புதல்வரை வருவித்ததையுணர்ந்து தேவப்பெண்கள் புதல்வரைப் பெறாதவாறு தேவி சபித்தாள். தேவி வாமபாகத்தில் இருக்க அவரின் காலிற் கட்டிய நவமணிகளிலிருந்து நவசக்திகள் தோன்றி கருப்பமெய்தினர். அது கண்டு தேவி உரிய காலத்திற் பெறாது கருப்பத்தைப் பலகாலம் சுமந்து திரியச் சபித்தாள்.

சக்திகள் அச்சாபத்தைக்கேட்டு நடுங்கினர். வெயர்த்த பொழுது வெயர்வையிலிருந்து இலக்கம் வீரர் உதித்தனர். பின் நவவீரர் கருப்பத்தில் சிவனைக் குறித்து யோகசாதனை செய்துகொண்டிருந்தனர். நவசக்திகள் சிவனையும் பாடியது

பையும் வணங்கி அருள்புரியுமாறு இரங்கினர். தேவியின் அனுக்கிரகப்படி மாணிக்கவல்லி முதலிய ஒன்பது சக்திகளும் முறையே வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களைப் பெற்றனர். சிவன் அவர்களுக்குப் படையுதவி குமரக்கடவுளுக்கு பரிசனமாக்கினார். நவசக்திகள் உமைக்குப் பணி புரிந்திருந்தனர்.

13. சரவணப்பொய்கை.

சிவபிரான் தேவி சமேதரராய் சரவணப்பொய்கைக்குச் சென்று குமரனைக் கொணர்வீரென்று பணிக்க ஆறுதிரு உருவங்களையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து உச்சிமோந்து தமது பாலைக் கிண்ணத்திலேந்திப் பருக்கி சிவபிரானிடம்கொடுத்து தாமும் குமரனும் பக்கத்திலிருந்தனர். கார்த்திகைப் பெண்கள் வளர்த்த காரணத்தால் கார்த்திகேயன் என்றும், கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அவரை நினைந்து வழிபடுவோர்க்கு எண்ணிய சித்திகளையும் வழங்குமாறு வரத்தைக் கொடுத்து அவரை இருக்குமிடத்திற்கனுப்பினார்.

பராசரமுனிவர் சாபம்பெற்று மீளாயிருந்த ஆறுபுத்திரர்களும், உமையின் தனங்களிலிருந்து வழிந்து பொய்கையிற் பாய்ந்த பாலைப்பருகி உருவம்மாறி திருப்பரங்குன்றிற் தவம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

14. திருவிளையாடல்.

குமரக்கடவுள் பல இடங்களுக்கும்சென்று திருவிளையாடல்செய்தார். கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள் என்பவைகளை நிலைபிறழ்ச்செய்துவர உமைகண்டு அவர் பெருமைகளைச் சிவபிரானிடம் கேட்டறிந்தார். தேவர் அகரர் இவையார் செய்தார் என்று அதிசயித்தனர். தேவர் மேருமலைக்குச்சென்று இந்திரனுக்கு முறையிட்டனர், அவர்கள் முன் குமரன் குழந்தையாகத்தோன்றி மேருவின் கிரகங்களைப்பிடுங்கி வீசினார். இந்திரனும் ஏவ தேவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துவர சிவர் இறந்தனர். சிலர் அஞ்சி ஓடினர்.

நாரதர் தேவகுருவுக்கு உண்மையைக்கூற அவர் ஓடி வந்து குமரக்கடவுளைத் துதித்து தேவர்களை முன்போல எழுப்புவிக்க அவர்கள் குமரக்கடவுளைத் துதித்தனர். அவர் பாரமேச்சர வடிவத்தைக்காட்ட நிலைபிறந்த உலகம் பழமைபோலாயின, இந்திரன் மேருபக்கல் கோயிலமைத்து குமரமூர்த்தி எழுந்தருளச்செய்து ஏனைய தேவருடன் வழிபட்ட இடம் கந்தவெற்பு எனப்படும்.

15. தகரேறு ஊர்தியாகுதல்

நாரதர் சிவபிரானுக்குப் பிரீதியாகும் வண்ணம் ஓர் வேள்வி இயற்றினார். அதிலிருந்து ஒரு ஆட்டுக்கடா தோன்றியது. யாகசாலையிலுள்ளவர்கள் அஞ்சி ஓடினர். முனிவர் தேவர் கைலாசகிரிக்குச் சென்றபோது குமரமூர்த்தியின் வரவு எதிர்பட அவரிடம் முறையிட்டனர். அவர் வீரவாகு தேவரை ஏவி ஆட்டுக்கடாவை கொணர்வித்து முனிவர் தேவரை பழையபடி யாகத்தை முற்றுப்பெறுமாறு செய்து தாம் தகர் ஏற்றை வாகனமாகக் கொண்டார்.

16. பிரமாணவச் சிறையிடுதல்

ஒரு நாள் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் மாவரும் கயிலாச மலைக்குப்போய் சிவபிரானை வணங்கினர் அவரிடம் விடை பெற்று வரும்போது பிரமன் பக்கலில் இருந்த குமரமூர்த்தியை வணங்காது சென்றார். உடனே பிரமதேவரை அழைத்து, நீ யாது தொழில் செய்கின்றாய்? அதற்கு தாம் சிவன் ஆணையால் படைப்புத் தொழில் செய்கிறேன் என்றார். பிரமாவே! உனக்கு வேதங்கள் தெரியுமா? அதில் பிரணவப் பொருள் யாது? என்று வினவினார். விடை கூறுது மயங்கினான். நீ பிரணவப் பொருள் அறியாது படைப்புத் தொழில் செய்வது எவ்விதமென்றுகூறி நான்கு தலைகளிலும் குட்டி. சிமேவிழ உதைத்துச் சிறையிலிடுவித்தார். அதன் பின் குமரக் கடவுள் தாமே படைப்புத் தொழிலைச் செய்தார்.

17. பிரமணைச் சிற்றநீக்கியமை

ஐந்தொழிலிற்கும் முதல்வரான குமரக்கடவுள் படைத் தந்தொழிலைச் செய்துவர விட்டுணு முதலியோர் திருக்கயிலாய கிரிக்குச் சென்று சிவபிரானிடம் பிரமாவைச் சிற்ற விடுவிக்குமாறு வேண்டினர். உடனே நந்தி தேவரைக் கூப்பிட்டு சிற்றையை நீக்குமாறு தெரிவித்தார். அதற்கு குமரக் கடவுள் மறுக்க சிவன் தாமே எழுந்தருளி உபசார வார்த்தைகூறி சிற்றையை விடுவித்து நீ பிரணவப் பொருளைக் கூறுவாயோ? என்று வினாவினார் குமரன் அதனை இரகசியமாகக் கூறினார். சிவன் கேட்டு மகிழ்ந்து கயிலைக்குச் சென்றருளினார். குமர மூர்த்தி தம்மை வணங்கிக் கேட்ட அகத்தய முனிவருக்கு பிரணவம் வேதசிவகாமங்களையும் உலகம் உய்யும் வண்ணம் உபதேசிக் தருளினார்.

18. விடைபெற்றுமை

திருமாலின் புத்தி கள் சுந்தரவல்லி, அமுதவல்லி இருவரும் சரவணப்பொய்கையில் குமரக் கடவுளை மணம் செய்ய எண்ணித் தவம் செய்ய அவர்களுக்குக் வெளிவந்து இந்நகிரனிடத்தும் நம்பிராசனிடத்தும் பிறந்து வளந்து வர உணம் செய்வோம் என்று அருள் பாவித்துக் கந்தவெற்றில் அமர்ந்தருளினார்.

பின்பு சயிலாய மலைக்குச் சென்று உமா மகேசுரராய மாந்தருளினார். அப்பொழுது திருமால் முதலியோர் சிவ பிரானிடம் சென்று சூரபன்மனாதிபரை சங்கரிக்குமாறு வேண்டினர். அவர்களையழிக்க வேல் முதலிய படைற்கலங்களையும் மனோவேகத்தோரையும் படைத்தலைவர்களையும்ந்து போருக்கனுப்ப குமரன் விடை பெற்றேகினார்.

19. படை எழுதல்

விடை பெற்றுச் செல்லும் போது வாயு தேவனைத் தேர்ப்பாசனாக்கிச் செலுத்தக்கடவாயென்று விட்டுணு பணித்தார். உடனே மனோ வேகத்தேரின் மீது முருகப் பெரு

மான் அமர்ந்து இலக்கத் தொன்பது வீரர்களும் தேவர்
களும் ஈராயிர வெள்ள பூத சேனைகளும் அவற்றின் தலை
வர்களும் உடன் வர அசுரர்களுடன் போருக்குச் சென்றார்.

20 தாரகன் யுத்தம்

முருகப் பெருமான் கட்டளைப்படி வீரவாகு கிரௌஞ்
சமலையிலுள்ள மாயா புரிக்குச் சென்று போரைத் தொடங்க
தாரகனும் யுத்தத்துக்கு புறப்பட்டான் பலடைகள் பல
மாண்டன. தாரகன் தேரின் இருந்திறங்க பலரை அழித்
தான். வீரவாகு தம்பிமார் எழுவரும் தோற்றனர். வீர
வாகுவை வெல்வதரிதென்று மாயவடிவங்கொண்டு சண்டை
புரிய வீர பத்திரப்படை அதனை அழித்துவிட சூழ்ச்சியை
செய்ய தாரகன் மலையுள் புகுந்துவிட்டான். வீரவாகுவும்
பின்தொடர்ந்து மலையுட் புகுந்து மாயையினால் மயங்கினான்.
அவரைத் தொடர்ந்து எழுவரும் சென்று மயங்கினர்.

தாரகன் அப்பொழுது வெளிவந்து ஏனைய பூதகணத்
துடன் போர் செய்ய நாரதர் முருகப்பிரானிடம் சென்று
நிலைமையைக் கூறினார். உடனே சுவாமி போர்க்களம் வந்தார்
தாரகன் அவருடன் போர் செய்து துநிக்கையும் கொம்பும்.
லெட்டுப்பட்டு மயங்கி விழுந்தான். அவனைச் சூழ்ந்த அசுரர்
களும்பிந்தனர். தெளிவு பெற்ற தாரகன் சிவப்படைக்கல
மெடுத்து ஏவ ஊறுசெய்யாது திரும்பின கிரவுஞ்சமலையும்
தாரகனும் பல மாயங்களைச் செய்ய வேற்படையை விட்டு
தாரகனைக் கொன்று கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து வீரர்க
ளையும் மீட்டு பூதர்களையும் உயிர் பெறச் செய்து புறப்பட்
டார் என்க.

21. தேவகிரியைச் சேருதல்

முருகப் பிரான் தேவர் முதலியவர்களுடன் போர்க்
களத்தை விட்டுச் சென்று தெற்கு நோக்கி நடந்து தேவ
கிரியைச் சேர்ந்தனர். அங்கு தேவதர்சனில் நாரம் அமைக்
கப்பட்டு அதன் நடுவிலுள்ள கோயிலிற் புகுந்து முனிவர்
தேவர் வழிபாடு செய்தருள் அவர்களுக்கு அருள் பாலித்து
வீற்றிருந்தார்.

22. அசுரேந்திரன் - மகேந்திரபுரி செல்லுதல்

தாரகன் முதல் மனைவி சவுரியும் ஏனைய மனைவியரும் போர்க்களம் சென்று அவன் மேல் விழுந்து அழுதனர். சிங்கமகாசுரனைக் காணும் பொருட்டு அசுரபுரிக்குச் சென்ற மகனும் தகப்பனிற்றந்தமையைக் கேட்டவுடன் வந்து புலம்பி அழுதான். பின் தந்தை உடலைத் தகனம் செய்தவுடன் மனைவியரும் தகனம் செய்வித்து மாண்டனர். அசுரேந்திரன் மகேந்திர புரிக்குச் சென்று சூரபதுமனுக்கு நடந்தவற்றை கூறினான். அவனும் ஏனையரும் கேட்டுப் புலம்பினர். சூரன் கோபமுற்று என் தம்பியைக் கொன்றவனைக் கணப்பொழுதில் அழிப்பேனென்று கூறி போருக்குப் புறப்பட மந்திரி சொற் கேட்டுக் கோபமாறி பகைவர் நிலையறிந்துவரத் தூதுவரையனுப்பி முன் போலவரசாண்டான்.

23. வழி நடந்து செல்லுதல்

முருகக் கடவுள் தென்திசை நோக்கிச் சென்று திருக் கேதாரம், காசி, திருப்பபருபதம், வேங்கடம், காளத்தி முதலிய தலங்களைத் தரிசித்து காவேரியின் வடகரையிலுள்ள மண்ணியாற்றங் கரையை அடைந்தார்.

24. குமரபுரி

முருகப் பெருமான் மண்ணியாற்றங்கரையில் தேவதாச சூரல் அமைக்கப்பட்ட நகரத்தில் எழுந்தருளினார். வீரவாகு பூதர் தேவர் தங்களிடங்களிற் சென்றிருந்தனர். இந்திரன் தாரகன் இறந்த படியால் மகிழ்ச்சியுடனிருந்தான். அப்போது சீர்காழி வனத்தேவதை இந்திராணியிடம் வந்து அவனதும் மனைவியினதும் முன் கொடுத்த ஆபரமுடிச்சைக் கொடுத்தது. இந்திரன் இந்திராணியின் ஆபரணங்களைக் கண்டு காம நோயால் வருந்தினான். சூரிய உதயமானதும் முருகக் கடவுளிடம் வந்தான்.

முருகப்பெருமாள் சிவபிரானைப் பூசிக்க இந்திரன் உபகரணங்கள் யாவற்றையும் தேடிக்கொடுத்தான். பூசனை செய்து சர்வசங்காரப் படைபைப் பெற்றுக்கொண்டு சேனைகளுடன் புறப்பட்டுப் பாலைவனத்திலே சென்றான்.

25. சுரம் புஞ்சல்

முருகப்பிரான் வருகையால் பாலைவனம் நறுமலர்ச் சோலை போலக் குளிர்ச்சி பெற்றது. பராசரமுனிவர் புத்திரர் அறுவரும் அவரது வருகையை ஞானத்தினாலறிந்து முருகக்கடவுளைத் தரிசித்து திருவருள்புரிய வேண்டினர். அவர்களுடைய வரலாற்றை இந்திரன் கூறினான். அதனைக் கேட்ட சுவாமி அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு சுரத்தைக் கடந்து சென்றனர்.

26. திருச்செந்தூர்

முருகக்கடவுள் திருச்செந்தூரையடைந்து கோயிலமைப்பித்து எழுந்தருளியிருந்தார். சுவாமி இந்திரனைப் பார்த்து சூரன் முதலியோரது வரலாற்றை இன்றுவரையும் கூறுமாறு கேட்க இந்திரன் வியாழபகவானை வேண்டினான். உடனே குருவணங்கி அசுரர்வரலாற்றை அறிந்தபடி சொல்லுவதாகச் சொல்லுகின்றார்.

மூன்றாவது

அசுரகாண்டம்

1. மாயையின் தோற்றம்

அசுரேந்திரன் மகளாகிய மாயை குருவாகிய சுக்கிரா சாரியாரின் கட்டளைப்படி காசிபமுனிவரை அடைந்து பேரழகு வடிவம் எடுத்து நின்றான்-காசிபர் மையல் கொண்டு தவத்தை விடுத்து நீயார் என்று வினவி நிற்க தவத்தை விடுத்து உரையாடுதல் நீதியன்று உமது கடமையைச் செய் என்று கூறினான். நீ தவம் செய்தது என் பொருட்டா அது தப்பு. இல்லை உன்னுடன் சேருவதுதான் முத்தி என்றான்.

அப்பொழுது மாயை நான் சகல புவன போகங்களையும் உடனே தருவேன், அதுவும்மன்றி புதல்வர்களை விரும்பினும் உண்டாக்குவேன். காசிபர் என நான் உய்யும் வண்ணம் அருள் புரிக என்றான். மாயைவிரைவுடன் செல்ல காசிபரும் பின்தொடர மாயை அருபமாகி மறைந்து நின்றான்.

2. அசுரர் தோன்றுதல்

மாயை வெளிப்பட்டு நான் கொள்ளும் வடிவத்துக்க மைய நீரும் எடுத்துக் கொள்வீராயின் சேர உடன் படுவேன் என்றான். மனமகிழ்ந்து காசிபர் பேரழகுடையவராய் இரவு முதற் சாமத்தில் சேர குரபன்மன் பிறந்தான். இரண்டாம் சாமத்தில் சிங்கவடிவுடன் சேர சிங்கமுகன் பிறந்தான். மூன்றாம் சாமத்தில் யானை வடிவுடன் சேர தாரகன் பிறந்தான். நான்காம் யாமம் ஆட்டுருவத்துடன் சேர அசுமுகி பிறந்தான்.

இன்னும் முதலாம் நான்காம் சாமங்களில் முப்பதினாயிர வெள்ள அசுரர்களும் இரண்டாம் மூன்றாம் சாமங்களில் நாற்பதினாயிர வெள்ள அசுரர்களும் வெயர்வையிற் தோன்றினர். 1008 அண்டங்களிலும் தீச் சகுனங்கள் உண்டாயின. இரவு சழிய இரவரும் பழைய தமது வடிவங்களைக் கொண்டனர்.

3. காசிபன் உபதேசம்

அசுரர் காசிபரையும் மாயையும் வணங்கினர். காசிபர் பிள்ளைகளுக்கு உண்மை தெறியைக் கூறுகின்றார். பசு, பதி, பாசமென்னும் முப்பொருள்கள் வேதசிவாகமங்களால் உணர்த்தப்படுகின்றன. ஐந்தொழில் செய்யும் பதி, சிவன் ஆவர். மலங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட பசுக்கள் எண்ணிய அவை அநாதியானவை. கர்மவினையினால் பஞ்சபூத அண்டங்களில் தோற்றும். எழுபிறவியிலும் பிறந்து இறந்து அழியும்.

கல்வி, செல்வம், வீரம் என்பவை நிலைபற்றாவை, கருமம் என்பது இருமை இன்பம் பயக்கும். இந்நிலை உயிர் செய்ய அன்பும் அருளும் உண்டாகும். அதனால் தவமும் சிவப்பேறும் கிடைக்கும். பாவத்தை விவதித தருமம் செய்யுங்கள். அதனால் எல்லாவற்றையும் பெறலாம். உங்களுக்கு உறுதியுக்கும் ஒரு வரலாறு சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்று கூறுகின்றார்.

4. மார்க்கண்டேயர் சரித்திரம்

குச்சக முனிவருக்கு கவுச்சிகர் என்னும் புதல்வர் பிறந்து தவம் செய்தார் அவ்வனத்திலுள்ள யிருகமால் தீனவு தீரத் தமது மேனியில் உரோஞ்சிப் போகவும். உணராத வராய் தவம் செய்தார். அதனால் இருமால் அவருக்கு யிரு கண்டேயரென்னும் பெயரிட்டார். யிரு திருமணஞ் செய்யும் படி கேட்க மறுத்தார். யின் ஒருவாறு தெவிடப்பெற்று உடன்பட்டார்.

குச்சகமுனிவர் மருமகளைத் தேர்வதற்கு ரோழிதசத்துக்கு சென்றார். உசத்திய முனிவரைக் கண்டார். அவர் மகளை மணம் பேசச் சில நாளைகுந்தார். ஒருநாள் அவை பாழங்கிணற்றில் விழுந்து உயிர்துறக்க குச்சகர் யமனை நினைத்துத் தவம் செய்தார். அப்பொது யானை வந்து அவரை ஏற்றிச் சென்றது. தருமதத்தன் தருமனை விற்ற பாவத்தால் யானையாயினன். என்பதை அம்முனிவருணர்ந்து அபி

பாவத்தையும் யானைவடிவத்தையும் நீக்கி தேவருலகு அடைந்தான். பின்யமனது உதவியால் விருக்கையை எழுப்பி தன்மகனுக்கு மணஞ்செய்வித்தான். அந்தக் கவுச்சிக முனி வருஷ்டு மிருகண்டு என்னும் புதல்வர் பிறந்தார். அவர் புத்திரர் இல்லாமல் காசிக்குச் சென்று தவஞ்செய்து அருடி பெற்று பதினாறு வயதுவரை வாழத்தக்க ஒரு சம்புத்திரரைப் பெற்றார். அவர் பெயர் மார்க்கண்டேயர். அவர் பதினாறு வயதில் சிவபூசை செய்து சிவனைப் பூசித்து தவம் செய்ய யமன் வந்து உயிரைக்கவர் முடியாமல் சிவபிரானால் இறந்தான். தேவர் முறையீட்டால் யமனை உயிர்ப்பிக்க அவர் சுவாமியை வணங்கிச் சென்றார்.

மார்க்கண்டேயரும் முடிவற்ற ஆயுளைப் பெற்றார். காசி லீசுவனாத சுவாமியை வணங்கி பின்பு தாய் தந்தையரைத் துதித்து பலதலங்களை வணங்கிச் சீவன் முத்தரானார்.

5. மாயை உபதேசித்தல்

காசிபர் கூறியதைக் கேட்டு மாயை நகைத்து, நீர் இவ் விதம் புத்திகூறலாமா? செல்வம், வீரம், புகழ் என்பவை களை பெற வேண்டும். காசிபர் அதற்கு உடன்பட மாயை சொல்லுகின்றார்.

கல்வி செல்வம்தான் பிறவிப்பயன். கலைகளைக் கற்றவ ராயினும் வறியவராயில் செல்வத்தைப் பெறப் பணிந்து நிற்பார். எவருக்கும் துணை செல்வமாகும். உங்களுக்குப் பகைவர் தேவர் உத்தரபூமி தவம் செய்தற்கேற்றது. நீங்கள் அங்கு செல்லுங்கள். வேள்விக்கு ஆவன செய்து தரு வேன் என்று விடைகொடுத்தனுப்பினார்.

காசிபர் மாயை மறைந்ததும் வருந்தினார். மாயை தவத்திற்கேற்ற பொருள்களை நினைந்து தவஞ் செய்தாள். காசிபரும் தெளிவு பெற்று முன் போலத்தவம் செய்தார்.

6. அசுரர் யாகம் செய்தமை

குரயதுமன் தம்பியருடன் யாகம் செய்யப் போக குருவாகிய சுக்கிராச்சாரியர் சென்று யாகத்தில் பனைவரை ஒழிக்கவல்ல மந்திரத்தை உபதேசித்துச் சென்றார். பின் அவர்கள் யாகசாலையை அணுகி யாவற்றையும் வகுத்து அசுரரைக் காவலாக்கினான். தேவதேவர்களையும் காவலாக வைத்து தாயால் உதவப்பட்ட உபகரணங்களைக் கொண்டு தம்பியருடன் 1600 வருடம் யாகம் செய்தனன். சிவபிரான் தரிசனம் பெறாமையால் தன் தசைகளை வெட்டி ஓமாக் கினியில் போட அரிபட்டவை வளர்ந்தன. இப்படி 1000 வருடம் செய்தும் வெளிவந்திலர். குரன் அக்கினி நடுவுள்ள யாகத் தம்பத்திலேறி ஊடுருவி அடியில் வீழ்ந்து இறந்தான். தம்பிமார் புலம்பினர் அவர்களும் தம் தலைகளை வெட்டி யாகத்திலிட அவைகளும் முனைத்தன அவர்களும் அக்கினி யிற் பிரவேசிக்கத்துணிந்தனர்.

7. வரம் பெற்றமை

சிங்கமுகன் அக்கினியில் விழுத்துணிய சிவபிரான் வெளி வந்து ஆகாய கங்கையை ஓம் குண்டத்திற் பாயவிட்டு குரனை எழுப்பி தம் சுயரூபத்தை காண்பித்து 1008 அண்டங்களையும் அரசு செலுத்தும் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையும் இந்திர ஞாலத் தேரையும் சிங்கவாகனத்தையும் தேவப் படைக் கலங்களையும் வச்சிரயாக்கையையும் 1000 கோடி வெள்ளஞ் சதுரங்க சேனைகளையும் கொடுத்து தம்பிமார்க்கும் தேர் முதலியவற்றைக் கொடுத்து மறைந்தருளினார் என்க.

8. சுக்கிரன் உபதேசம்

குரன் தம்பிமாருடன் காசிபருக்கு வரம் பெற்ற வர லாற்றைக் கூறி இனியாது செய்வது என்று வினாவினான். காசிபர் சுக்கிராச்சாரியிடம் கேட்டுணருமாறு அனுப்பினார். குரு அவர்களுக்கு நீங்கள் இனிமேல் செய்யும் நீதிகளைச் சொல்லக்கேள் மின் என்று கூறுகின்றார்.

படியும் பகவும் இரண்டல்ல ஒன்று சிவபிரான் இச்சை கொண்டு மாயையினாலே பூதங்கள் பிறவற்றை உண்டாக்கி உட்புகள் தோறும் கடாகாயம் போல கலந்து நின்று உட்புகள் அழியக் தாமும் முன்போலிருப்பார் இருவினைப்பயன் பொய். கல்வாச் செயல்களும் பொய். அவற்றால்வரும் இன்ப துன்பம் மெய்யாகுமா? பிறப்பு இறப்பு வினைகளைச் செய்வது சினுக்கில்லை. உடலுக்குரியது பாவம் தீது என்பதும் அறியாமல் தருமத்தைச் செய் என்று முடர் சொல்லுகின்ற ருர்கள் - மறு பிறப்பில்லைப் பொய் சிறிது பெரிது இல்லை உயிர்கள் எல்லாம் ஒன்று என அறிக.

தேவர்களிலும் பார்க்க மேலான செல்வங்களும் அரசரி மையும் உள் ளுக்குள்ளே நீயே பிரமம் என்று அறி. தேவரை மேலோரென்றெண்ணாதி. இந்திரன் அவுணர் உயிரைக் கவர்ந்தவன் அவனைச் சிறைசெய். முனிவர் தேவர்கள் திக்குப்பாலகரை ஏவல் கொள்ளுதி என்று அசுரருடு கூறி ஓர்.

9. அண்ட கோசத்தின் இயல்பு

பின்னரும் குரு ஓர் அண்டத்தின் இயல்பைச் சொல்லு கின்றார்.

அண்டம் விருத்தவடிவமான பொருள். சுண்டு நட்சத் திரங்கள் கிரகங்கள் பிறபொருள்களையும் உள்ளடக்கியபெரிய ஒரு வட்டவடிவமே அண்டமெனப்படும். கோசம் என்பது:- பல தொகைப்பொருள்களை உள்ளடக்கியது என்க.

அணு 21 கொண்டது ஒரு மயிர் நுனி 8 கொண்டது ஓர் சுர். இது எட்டுக் கொண்டது ஓர் பேன் இது எட்டுக் கொண்டது ஓர் நெல் தீது எட்டுக் கொண்டது ஒரு அங்குலம் இது 24 கொண்டது ஒரு முழம். இது 4 கொண்டது ஒருதனு இது இரண்டு கொண்டது தண்டம். 2000 கொண்டது குரோசம். 1 கொண்டது ஓர் யோசனை. அது 100 கோடி யோசனை சிலிரசமும் உயர்ச்சியுமாகும். சயாம்புவிண்மரபி யுள்ளவர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர். பரதன் பரதகண்டத்தை ஒன்பது ஆண்டிள்ளைகளுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தான்.

10. திக்குவிசயம் செய்தமை

குரபதுமன் தாயாரின் அனுமதி பெற்று திக்குபாலகரை வெற்றி பெறும் பொருட்டு முதற்கண் சென்றான். அவர்கள் அஞ்சினர். சிலர் உபசரித்தனர். சிலர் பாதளத்துக்குக் சென்று ஆதிசேடனையும் வென்று தேவாமிர்தம் வாங்கிப் புகித்து திருமாலை எதிர்க்க அவனும் எதிர்த்தான். சேனைகள் அழிந்தன. தாரகன் அவனுடன் போர் செய்து திருமால் ஏவிய சக்கரப்படையை மாலையாக ஏற்று அணிந்தான். சுவர்க்க உலகம் போக இற்திரன் குயில் உருக் கொண்டு மனைவியுடன் மறைந்து போனான். அங்குள்ள பொருள்களை குறையாடிக் கொண்டு ஏனைய உலகங்களுக்கும் சென்று உபசரிக்கப்பெற்றுபின்சிவலோகத்துக்குச் சென்றுசிவபிரானை வணங்கி அருள் பெற்று இவ்வாறே மற்றைய அண்டங்களுக்கும் சென்று திக்கு விசயம் செய்து அவ்வண்டங்களுக்கு அரசர்களை நியமித்து மீண்டும் சுவர்க்க உலகம் அடைந்தான்.

11. எதிர் கொண்டமை

குரபதுமன் திக்கு விசயம் செய்து கொண்டு மீண்டு சுவர்க்கலோகத்துக்கு வந்து அசுரேகத்திரனாலும் அவர் கழறத்தவராலும் எதிர் கொள்ளப்பெற்று அசுர சேனைகளுக்கும் வெற்றியோடு விரைந்து பூமியில் வந்தான். திருமால் முதலிய தேவர்கள் குரனைக் கண்டுதுதித்தனர்.

12. உருத்திரர்களை வினாவுதல்

குரபதுமன் தம்முள் நின்ற பதினொரு கோடி உருத்திரர்களை யாவர் என்று வினாவினான். அரசே பிரமன் அகந்தை கொண்டு சிவனை மறந்து தாமே பிரமமென்று நினைத்துப் படைத்தல் செய்ய உயிர்கள் பெருகின. அதனால் வருந்தித் தவம் செய்து துன்பத்தில் அழுதான். கண்ணீர் பேய்களாய் மாறிப் பெருக்கிற்று. பிரமனுக்குப்பதிலாக சிவன் அநுக்கிரகத்தினால் பதினொரு உருத்திரரும் தோன்றி பதினொரு கோடி உருத்திரர்களைப் படைத்து பிரமனுக்கருள் புரிந்து தமது புவனத்துக்குச் சென்றிருந்தனர்.

13. நகரமைத்தல்

தேவதர்சன் குரன் ஏவற்படி குரபதுமனுக்கு வீர மகேந்திரத்தையும் வடகடலில் சிங்கமுகனுக்கு ஆகரம் என்னும் நகரையும் ஏமகூடமலைக்கருகில் தாரகனுக்கு மாயாபுரியையும் மற்றைய கு பிறவிடங்களில் நகரங்களை அமைத்தான். பின்னர் குரன் சேனைகளுடன் மகேந்திராபுரிக்கு வந்தான்.

13. மட்டாபிஷேகவிழா

குரபதுமன் மகேந்திராபுரிக்குப் போய் தேவர்களால் அபிஷேகம் செய்யப் பெற்று பிரமதேவர் முடிசூட்டி இந்திரன் முதலியோர் காளாஞ்சி, அடப்பை, சாமரை வீசி ஏவல் கொள்ள முனிவர் அறுகரிசி தூவ சிங்காசனத்தில் சகல செல்வங்களுடன் வீற்றிருந்தான்.

15. அரசாட்சி

குரன் தேவர் பணி செய்ய அரசியற்றி வந்தான். தேவதர்சன் மகளாகிய பதும கோமளையும் வேறு பல பெண்களையும் விவரகம் செய்து சிங்கமுகனுக்கு யமன் மகளாகிய விபுதையையும் தாரகனுக்கு நிருதியின் மகளாகிய சவுரியையும் மணமீயற்றுவித்து, தம்பிமார்க்கு காவலோடு நகரங்களில் விட்டு தானும் காவல்களை யமைத்து துர்க்குணன் முதலிய மந்திரிமாருடன் அரசுபுரிந்தான்.

16. தேவன் ஏவல் செய்வித்தல்

இந்திரன் முதலியோர் ஆகரம் இட்ட கட்டளையைத் திணுந்தோறும் செய்து வந்தனர். சிலநாட்கழிய குரன் கடலிலுள்ள மீன்களைப் பிடித்து வரும்படி பணிக்க அவர்களும் அஞ்சி அந்தச் செய்யாத தொழிலைச் செய்து வந்தனர். தேவர்கள் கற்பகதருவின் கீழ்வாரும் லாழ்க்கையை விட்டு மீன்களுக்குக் காலம் வந்து விட்டது என்று ஏங்கினர்.

17. புதல்வர்கள் பிறப்பு

குரபதுமனுக்கு பானுகோபன், அக்கினி முகன், இரணியன் வச்சிரவாகு என்பவர்களும் மூவாயிரவரும் சிங்கமுகனுக்கு அதிரூரனும், நூறுபுதல்வர்களும் தாரகனுக்கு அசுரேந்திரனும் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர்.

18. வில்லன் வாதாவி தொழில்

அசமுகி என்பவன் துருவாசமுனிவருடன் சேர்ந்து வில்லவன் வாதாவி என்னும் இரு பிள்ளைகளைப் பெற்றான். தந்தையின் தவப்பயனைக் கேட்டறிந்தனர். அவர் மறுக்கப் பிதாவைக் கொலை செய்ய துணிந்தனர். பிதா சாபமிட்டு மறைந்தார். அவர்கள் பிரமனை நினைத்து தவம் செய்ய வாதாவி ஆட்டுக்கடாவாகி வெட்டப்பட்டு இறத்தலும் மூத்தவன் அழைக்கும் போது உயிர் பெற்றுவர வேண்டுமென்றும் வரம் பெற்று ஒரு ஆச்சிரமத்தில் இருந்தனர். அவ்விடத்தால் போகும் முனிவர்களைக் கொலைபுரிந்து தசையைத் தின்று வந்தனர்.

19. இந்திரன் மறைந்து வாழ்தல்

குரபதுமன் இந்திரனைச் சிறை செய்து இந்திராணியைக் கவர எண்ணி அசுரர்களை அனுப்பினான் அதனை அறிந்த இந்திரன் மலைவியுடன் மறைந்து பூமியில் வாழ்ந்தான். ஏவலாளர் இந்திரனையும் மலைவியையும் எங்கும் தேடிக்காணாமையால் ஏமாற்றமடைந்தனர். பின்னரும் தேடும்படி அகரரை அனுப்பினான். ஆனால் இந்திரன் சீர்காழிவனத்துக்கு வந்து பூஞ்சோலைமைய உண்டாக்கி மலர்கள் எடுத்து சிவபிரானை பூசித்து வந்தான். மழையில்லாமல் சோலை வாடத் துயரடைந்தான் அப்போது இத்தலத்தில் ஒரு ஆறு பாய்ந்து சோலை செழிக்குமென்று ஒரு அசுரி ஒலி கேட்டதும் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

20. விந்தமலை

நாரதமுனிவர் விந்தமலையிடம் சென்று மேருமலையுடன் போர்மூட்டினார். அம்மலை பெருமூச்சுவிட்டு மேருவையிகழ்ந்தது. சூரியர் சந்திரர் முதலிய கிரகங்களின் வழியைத் தடுத்தது. கிரகதேவர் அகத்தியரை நினைத்தனர். உடனே அணர்களின் துயரை நீக்க எண்ணினார்.

21. அகத்திய முனிவர்

தேவர்கள் அகத்தியரைத் தியானிக்க அம்முனிவர் அதனை உணர்ந்து சிவபிரானைத் தியானித்து அருள் பெற்று தான் போய் பொதியமலையில் தங்கியிருக்கும் பொழுது சிவபிரானைப் பூசிப்பதற்கு கங்கைநதியையும் பெற்றுத் தென்திசை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

22. கிரவுஞ்சமலை

அகத்திய முனிவர் தென்திசை நோக்கிப் புறப்பட்டார். மாயாபுரி அண்மியது. கிரவுஞ்ச அரசன் மலைவடிவங்கொண்டு முனிவரைத் தன்னிடத்து அகப்படுத்தி பற்பல மாயங்களைச் செய்ய முனிவர் ஞான உணர்ச்சியால் உண்மையைறிந்து மலையுருவத்துடன் அசுரருக்கு இருப்பிடமாகி சிலகாலத்தின் பின் குமரக் கடவுள் வேற்படையாலழியும்படி சபித்து அப்பாற் சென்றார்.

23. விந்தமலை பாதாளம் புகுதல்.

அகத்திய முனிவர் காசிக்குப் புறப்பட்டுத் தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் வழியில் விந்தமலையைக் கண்டார். வழிவிடுமாறு கேட்க விந்தம் மறுத்தது. முனிவர் தமது வலக்கரத்தை நீட்டி மலையின்மேல்வைத்து பாதாளத்தில் அமிழ்த்தித் தென்திசை நோக்கி நடந்தார்.

24. வில்லவன் வாதாவி அழிதல்.

அகத்திய முனிவர் வருகையை அறிந்த வில்லவன் முனிவர் வேடங்கொண்டு அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்து தம் ஆச்சிரமத்திலிருத்தி ஆட்டு வடிவங்கொண்ட வாதாவியை வெட்டிக் கறிசமைத்து விருந்தாட்டி உணவு முடிந்தபின் வாதாவியை அழைக்க முனிவர் முன்போலவே உணவைச் சீரணிக்குமாறு செபித்து வயிற்றைத் தடவி அவனை அழிந்தார். வில்லவன் தம்பியார் உயிர் பெற்று வராமையைக்கண்டு எதிர்க்க முனிவர் மந்திரித்து அவனைக் கொன்று அப்பால் சென்றார்.

25. காவிரி நீங்கியமை.

அசுரரைக் கொன்ற பிரமகத்தியானது நீங்க அகத்தியர் கொங்குநாட்டிற்கங்கி சிவபூசை செய்து பாவத்தைக் கி சிலநாள் தங்கியபின் நாரதமுனிவர் கூறியபடி இத்திரன் விநாயகக்கடவுளைப் பூசித்தார். விநாயகர் காக்கை வடிவங் கொண்டு முனிவரின் கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்தது அவர் சிறிது நீரை எடுத்துக் கமண்டலத்தில் நிறைத்தார். காவிரி நதியாகி எங்கும் பரந்தது. அகத்தியர் கோபித்தார். சாகவடிவம் எடுத்துக் கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்த விநாயகரைத் துரத்திச் சென்று அவருக்குக் குட்டுவதற்குத் துணிந்தார்? அகத்தியர் கருணைக்கு இரங்கிய விநாயகர் வரிக் கொடுத்தார். அதனால் எம்மை தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபடுகின்றவர்களுக்குத் துன்பங்கழைந்து அருள்புரியாது வேண்டிக் கொண்டார். காவிரியின் இருகரைகளிலும் புண்ணியம் நிறை திருக்கோயில்கள் அமைந்துள்ளன.

26. திருக்குற்றாலத்தலம்.

அகத்தியர் தெளிசையாகத் திருக்குற்றாலத்துக்குச் செல்லும்போது அங்குள்ள வைணவர் அவரைச் சிவடியார ரென்று இகழ்ந்து துரத்தினர். முனிவர் சிறிது தூரம்போய் வைணவ வேடங்கொண்டு சென்று வைணவரை வசப்படுத்தி

திருமலைப் பூசிக்கப் புகுந்து அவரது கையில் தமது கையை வைத்து நெகிழ்வித்து சிவலிங்கவடிவமாக்கிப் பூசித்தார். வைணவர் வெகுண்டதும் முனிவர் அவர்களைத் துரத்தி சிவஸ்தலமாக்கினார்.

27. இந்திரன் சிவபூசை.

விநாயகக் கடவுளால் கங்கை காவேரியாகப்பாய்ந்து சீர்காழி வளைத்தைச் செழிப்பாக்கியது. இந்திரன் உண்டாக்கி வாடியசோலை மலர்ந்தன. அவன் தினந்தோறும் மலர் கொய்து சிவபிரானைப் பூசித்துவந்தான்.

28. தேவர் புலம்புதல்.

அசுரர் இட்ட பணிகளைச் செய்து ஆற்றாத சிலதேவர் இந்திரனிடத்துக்குப்போய் தங்கள் குறைகளை முறையிட இந்திரன் தாம் மறைந்திருந்த காரணத்தைக்கூறி கயிலையங்கிரிக்குச்சென்று சிவபிரானிடத்தில் தங்கள் குறையை முறையிடவோம் என்றனர்.

29. அயிராணியின் சோகம்

இந்திரன் கயிலைக்குப் போவதைக்கண்டு தானும் கூடிச் செல்லத் துணிந்தான். என் உயிர் வாழமுடியாது அவுணரும் வந்து துன்புறுத்துவர் என்று குறை கூறினான். அதற்கு நீ கவலைப்படாதே. ஐயனாரைக் காவற் தெய்வமாக வைப்பேனென்று இந்திரன் ஐயனாரின் வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றான்.

30. மாசாத்தான் அவதாரம்.

தேவரும் அசுரரும் பாற்கடலில் அமிர்தத்தைப் பெறுவதற்குச் சண்டையிட திருமால் ஒரு மோகினிப் பெண்ணாக வந்து அசுரர் தம்மை விரும்புமாறு செய்து சண்டையைத் தீர்த்து அமிர்தத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்து திருப்பாற்கடலில் வீற்றிருந்தான். சிவன் அவ்விடம்சென்று மோகினி

யுடன் கூடினார். ஐயனார் அவதாரித்து அரிகரபுத்திரன் என்ற நாமத்தையும் உருத்திர பதத்தையும் பெற்றார் என்று இந்திரன் மனைவிக்குக் கூறினான். இந்திராணி அவர் காவலில் இருக்கச் சம்மதித்தாள். இந்திரன் தியானிக்க ஐயனார் வந்து உடன்பட்டு மகாகாளரைக் காவலாளராக வைத்தார் என்பதாம்.

31. இந்திரன் கயிலைக்குப் புறப்படுதல்.

இந்திரன் தேவருடன் கயிலைமலைக்குச் சென்று நந்தி தேவரை உத்தரவு கேட்க அவர் சனகாதிமுனிவருக்கு உபதேசம் செய்கின்றார். உட்புகமுடியாது என்று மறுக்க இந்திரன் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

32. அசமுகி போதனை

கயிலைக்குச் சென்ற இந்திரன் நெடுங்காலமாகி மீண்டு வரவில்லை ஏன்? கருமப்பயன் முடிவுற காலம் என்ற பெயரில் இறைவன் அமைத்துள்ள விந்தைப்பொருள் தக்கன் வேள்வியில் தேவர் சிவனை அபசாரம் செய்தற் கிடாக தேவர் கருமப்பயன் முடிய அசுரர் நற்கமரும் பலனும் முடியவேண்டும் என்று எண்ணங்கொண்ட நாள் வருவதற்கு இன்னும் காலம் இருந்தது என்க.

இந்திரன் மீண்டுவராமையால் மனைவி துயரமடைந்தாள். ஓர் நாள் சூரன் தங்கை அசமுகி வந்து தன்னுடன் வரும்படியும் சூரனுக்கு மனைவியாகவும் சேருவதற்குப் போதனை செய்தாள் என்க.

33. இந்திராணி மறுத்தல்.

அசமுகியின் கேள்வு இணங்காத இந்திராணி மறுக்கவிக் அசமுகி கோபித்துப்பேசி அவனைக் கையிற் பிடித்து இழுத்தாள். அவன் கையில் அகப்பட்டு இந்திராணி புலம்பி வருந்தினாள்.

34. மாகாளர் வருதல்

இந்திராணியின் அழகையைக் கேட்டதும் வீரமாகாளர் முன்வந்து அபயங்கூறி அவளை விடும்படி அசமுகியைத் தடுக்க அவள் அவர்மீது சூலத்தை வீசிளுள். மாகாளர் அப்படையை வாளால் வெட்டினார். பின் இந்திராணியைத் தோழி துன்முகியிடம் ஒப்புவித்து மீண்டும் சூலந் படையை வீச வாளால் தண்டமாக்கினாள். வாளும் ஓடிய தது பின்னர் அசமுகி இந்திராணியைத் தோழியிடமிருந்து பற்றிச்செல்ல மாகாளர் அவளதும் தோழியதும் கைகளை வெட்டினார்.

35. அசமுகி சோகம்.

மாகாளர் தண்டித்தபின் அசமுகி துன்புற்றுப் புலம்பி துன்முகிபுத்தியால் மயக்கம் தெளிந்து இந்திராணியை பார்த்து "உன்சையும் உன் கணவனையும் ஏனையதேவரையும் அண்ணாவைக் கொண்டு நொடிப்பொழுதில் சிறைப் படுத்துவேன்" என்று சபதம் செய்து அவ்விடம் விட்டு நீங்கினாள். இந்திரன் திரும்பி வந்து இந்திராணியை அழைத்துக்கொண்டு மேருமலையில் இருந்தான்.

36. சூரபதுமன் அரகிருக்கை

சூரன் அமைச்சர் சகோதரர் புதல்வர் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்க அரசசபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்தான். அசமுகிசபையை நோக்கி என் கையைத் துண்டித்தது யார் என்று கேட்காமலிருக்கின்றீர்கள்? என்ன கொடுமை சூரன் கோபித்து என் அரலாட்சி நன்று என்று நகைத்தான் பாணுகோபனுக்கு அனுமதி கொடுத்தான் துன்முகியும் உடன் சென்றாள்.

37. சூரபதுமன் தண்டித்தல்

அசமுகி முறையீட்டைக் கேட்ட சூரன் பிரமதேவரைப் பார்த்து தங்கையின் கையை முன் போலாக்கவும் செய்தும் பாணு கோபனை இந்திரனையும் மனைவியையும்

இருக்கு மிடத்துக்குச் சென்று பிடித்து வருமாறு அனுப்பியும் தங்கைகையை வெட்டும் போது நாணத்தக்க சூரியன் முதலிய தேவகணத்தவரை எல்லாம் அழைப்பித்துச் சிறைப்படுத்தியும், சிற்றரசரை வரச்செய்து தண்டிக்கும் தனது கடமையைச் செய்து முடித்த சூரன் பிரமதேவர் வேண்டு கோளுக்கு இணங்கி சூரியன் முதலான தேவர்களைச் சிறை விடுவித்து அரண்மனை சென்றிருந்தான்.

38. அமரர் சிறைபுகுதல்

பானு கோபன் சேனைகளுடன் புறப்பட்டு சோழிக்குச் சென்று இந்திராணியையும் ஏவலாளரையும் காணாமல் சுவர்க்கலோகம் போயினான். அங்கு சயந்தன் பானு கோபனுடன் போர் செய்து முடிவில் அவன் அவசமாய் வீழ்பானு கோபன் சயந்தனையும் மற்றைத் தேவர்களையும் பிடித்துக் கொண்டு சுவர்க்க உலகத்தை எரியூட்டி சைப்பற்றியவர்களைச் சூரனிடம் ஒப்புவிக்க அவன் அவர்களைத் தண்டித்துச் சிறைப்படுத்தினான். அசுரர் கதையைக் கூறி வந்த வியாழபகவான் குமரக் கடவுளைப்பார்த்து சிறியேன் சொல்லிய இக்கதையில் பிழைகளை மன்னிக்க வேண்டுமென்று இரக்க யான் உணர்த்தவே நீர் சொன்னீர் இதிற்பிழையுண்டெனக்கவலேல் என்றருளி இந்திரனுக்கும். அரகரிமை தருவேன் என்று கூறியதும் இந்திரன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

நான்காவது

மகேந்திர காண்டம்

1. வீரவாகு கந்தமாதனம் செல்லுதல்

முருகக் கடவுள் தருமநூல் விதிப்படி சூரனிடத்து தூதனுப்பி தமது வருகையைத் தெரிவித்து அதற்கிணங்கா விடின் போருக்குச் செல்லத் திருஷுளம் பற்றி வீரவாகுவை யழைத்து நீ! சூரனிடம் சென்று சயந்தன் முதலிய தேவர் களைச் சிறையினின்று விடுவிக்குமாறு கூறி அதற்குடன் படா வழி அவனையும் சுற்றத்தாரையும் அழிக்க நாம் நாளைக்குப் படைகளுடன் வருவோம் என்று தெரிவித்து மீள்க என்று கூற வீரவாகு செல்லத் துணிந்து தம்பிமாரை விலக்கி கந்தமாதனமலையில் பெரிய வடிவத்தைக் கொண்டு அசுரர் திருப்பிடமான மகேந்திராபுரியையும் லளங்கோயும் பார்த்து இந்தவடிவுடன் சென்றால் உயிரினம் அழியுமென்று தமது வடிவத்தை மாற்றி அப்பாற் சென்றார்.

2. கடல் பாய்தல்

கந்தமாதன மலையிலிருந்து மகேந்திரா புரியை நோக்கி எழலும் விசைக்காற்றினால் மலைகள் செல்லுதல் போலவும் அண்டங்கள் திரிந்தன. வடாவா முகாக்கினியையும் அவித்து காற்றின் வழியே சமுத்திர நீர்பாய்ந்து மகேந்திராபுரியை முட்டவும் வேகமாகக் கடல்கடந்து யாளிமுகன் காவல் செய்கின்ற இலங்கை நகரைச் சமீபித்தான்.

3. வீரசிங்கன் இறத்தல்

யாளிமுகன் இலங்கையைக் காவல் செய்தான் அவன் சேனைத்தலைவனான வீரசிங்கன் இலங்கையின் வடக்குவாயலைக் காத்தான். வீரவாகுவைக் கண்டு கோபித்து இன்றளவில் எவரும் எமது காவலுள் வந்ததில்லை. நீ யார்? உன்னைக் கொல்லுமுன் சொல் என்றான். நான் சூரனது மகேந்திரா புரிக்குச் சென்று மீளும்படி வந்தேன். நீ! வவியனனால் வேண்டியதைச் செய் என்றான். வீரசிங்கன் போருக்குச் சீசல்ல வீரவாகு அவனைக் கொன்று அப்பாற் சென்றார்.

4. இலங்கை அமிழுதல்

மகேந்திராபுரியின் வடக்கிலுள்ள இலங்கை மீது வீரவாகு தேவர் குதித்தமையால் நிலை குலைந்து அவுணர்களுடன் கடலில் ஆழ்ந்தது. அவுணர்கள் வெருண்டு அஞ்சியதும் சமுத்திரத்த லுள்ள கரூ, திமிங்கிலம் முதலியன அவர்களைச் சூழ்ந்தன. சிலர் அஞ்சி ஓடினர். இவ்விதமாக துன்பங்களை அவுணர்கள் அடைந்தனர்.

5. அதிவீரன் இறந்தமை

இலங்கை கடலில் ஆழ்ந்தமையைக் கண்ட அதிவீரன் கோபித்துச் சிந்திப்பான் முய்மூர்த்திகளும் இதனைச் செய்யார். வேறுயார்தான் செய்வர்? வீரவாகு தேவரைக் கண்டதும் போர் செய்தான். அவுணப்படைகளும் வீரர்களும் இறந்தனர். அதிவீரனும் கொல்லப்பட்டான்.

6. மகேந்திரா செல்லுதல்

வீரவாகுதேவர் இலங்கையை நீங்கி வழியை மேற்கொண்டு செல்லக் கடலில் ஆழ்ந்த இலங்கை விரைவில் மீண்டெழுந்தது மகேந்திரபுரிக்குச் சென்று கோபுரங்களை நுனித்துப்பார்த்தார் ஆச்சரியப்பட்டார். சேனைகளுடன் போர் புரியில் இன்றுபகல் முடியுமா என்று சிந்தித்து மகேந்திரா புரியுள் நுழைவதற்கு மூயன்றார் என்க.

7 கயமுகன் கொல்லப்படுதல்

மகேந்திராபுரியின் கீழ்த்திசைக் கோபுர வாசலில் ஆகாய மார்க்கத்தில் காவல்செய்து நின்ற கயமுகன் அவ்வழியால் வரும் வீரவாகுவைக்கண்டு தடுத்தும் போர்புரிய வீரவாகு அவனைக்கொன்று தன்னைப் பிறறறிபாமல் வடிவமெடுத்துக்கொண்டு அத்திசைக் கோபுரத்தின் மேல் நின்று நகர் வளங்களைப் பார்த்தான்.

8. நகருட் புகுதல்

வீரவாகு தேவர் கோபுரத்திலிருந்து நகர் வளங்களை நோக்கி பின் ஆகாய மார்க்கமாய் எழுந்து உட்சென்று பாணுகோபன் முதலியோர்களது மாளிகைகளையும் பார்த்து பின் தேவர்கள் சிறையிலிருக்கு மிடத்துக்குச் செல்ல நினைத்தான்.

9. சயந்தன் கனவு காணுதல்

சிறையில் நூற்றெட்டு யுகங்கள் துன்பப்பட்டு கொடுமை பொறுக்கமுடியாமல் தனித்த சயந்தன் யாரை நம்பியும் பயனில்லை என்று துணிந்து கடவுளைக் கசிந்துருகி வேண்டி நான் கவர்க்கபோகத்தின் பயன் துயரம் இதுதானென்று இப்போ தெரிந்தது சோகத்தின் தூலாட்டில் நன்னை மறந்து நித்திரை செய்த சயந்தனுக்கு அருள் புரிய இறைவனும் அதுவே தருணமென்று கொண்டார். அவன் கனவிலே முருகக்கடவுள் தோன்றினார் அப்பொழுது. வீறு கேதனம் வச்சீரம் அங்குசம் விசிகம் மாறிலாதீவல் அபயமே வலம் இடம் வரதம் ஏறுபங்கயம் மணிமழுத்தண்டு விள் இசைந்த ஆறிரண்டுகை அறுமுகங்கொண்டு வேளடைந்தான்.

முறுவல் பூத்த ஆறுமுகங்களுடன் சயந்தனுடைய கனவில் காட்சி கொடுத்தருளினார் சயந்தன் மூர்ச்சியாகி விட்டான். அப்பொழுதுதான் கனவு காண்கின்றான் காலில் வீழ்ந்தான் அவன் குமரக்கடவுளைக் கண்டதில்லை வீரவாகு சுவை நாம் இன்று தூதனுப்பினோம். அதற்குச் சூரன் இணங்காமையுணர்ந்து நாளைக்குப் போருக்கு வந்து அவர்களை அழித்து உங்கள் சிறையை மீட்போம் என்று தெருட்டி ஏனைத்தேவர்களுக்கும் அவ்வாறே கனவில் அருள் செய்து மறைந்தார் அவர்கள் துன்பமநீங்கி மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

10. வீரவாகு தேவர் சயந்தனைத் தேற்றுதல்

வீரவாகு சிறைச்சாலையை யணுகி காவலாளராயிருந்தவர்களை மந்திரத்தால் மயக்கி சிறைக்களத்துள் புத்தந்து சயந்தன் முதலிய தேவர்களைக்கண்டு முருகக்கடவுள் என்னைத் தூதனுப்பியிருக்கின்றார் என்றார். அதற்கு எங்கள் துன்பத்தை நீக்கத் தாங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். சிறை வாழ்வும் நீங்கியது போல உணர்கிறோமென்று கூறினர். உங்கள் குறையை நீக்கி இரட்சிக்க முருகக்கடவுள் வந்தவரரென்று தெளிவுரை கூறி காவலாளர் மயக்கம்நீக்கி வெளிச் சென்றார்.

11. அரச சபைக்குள் புகுதல்

வீரவாகு சிறைச்சாலையை நீங்கிச் சூன் அரசசபைக்குச் சென்று அரசே! தேவர் சிறையை நீக்கி நீதி கொடவண்ணம் அரசியற்றினால் உய்வாய் அன்றேல் குமரமூர்த்தி உங்களை போரில் அழித்து தேவரைச் சிறை மீட்பார். இதனை உமக்குத் தெரிவிக்கும்படி தூதனுப்பினார். 1008 அண்டங்களுக்கும் ஏகச்சக்கரவர்த்திக்குப் பல்முனைபாதபாலகனா புத்திகளைச் சொல்வான் தேவர்களைச் சிறை விடேன் வச்சிராயக்கையையுப் பல வரங்களையும் பெற்றான். என்னையார் வெல்லுவார்கள். சிறுபாலகனாடு போர் செய்ய என்னைத்தடுத்தார்கள். தாரகன் இறந்தமை நேற்றுத்தான் அறிந்தேன். நாளைக்கு என்மருங்கிலுள்ளே அரச அனுப்பி பாலகன் மேல் என்பழியை வாங்குவேன் காணுபு என்றான்.

இதனைக்கேட்ட வீரவாகு உய்யுந்திறனை அறியாத கீழ்மகனே! இவற்றைக்கேட்பாய், பிரமவிட்டுணுக்களால் தேடியறியமுடியா சிவனது நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து அவதரித்தவர்.

“ நசனே அவன் ஆடலால் மதலை யாயினன்காண்
ஆசிலா அவன் அறுமுகத்துண்மையால் அறிநீ
யேசில் ஆங்கவன் யரனாடு பேதகன் அல்லன்
தேசலா வகன் டிணியிடைக் கதிர் வருதிறம் போல்”

சூரனே! பரம்பொருளைப்பற்றி உனக்குத் தெரியாது. ஆயிரகோடி அசுரர்களாகிய காடங்களுக்கு சூகப்பெருமான் வேல் ஒருகல்லாகவரும் என்று கூறினார்.

அதனைக்கேட்ட சூரன் திருந்தவில்லை. தூதரைக் கொல்வதுபற்றி. இவனைப் பிடித்துச் சிறையிலிடுங்கள் என்றான் தன்னருகிலிருந்த ஆயிரம் வீரர்களை அனுப்ப அவர்களைப் பிடித்துச் சபையிலே கொன்றுவிட்டார். சூரனே நீ இறக்கு முன் வேண்டிய போகங்களை அனுபவித்து மனந்தெளிவாயிரு. நான் போகின்றேனென்று சபையை விட்டு நீங்கினார்.

12. சதமுகன் இறத்தல்

சூரன் அதுசெண்டு சதமுகன் என்பவனை அழைத்து வீரவாகுவைப் பிடித்து வருமாறு அனுப்ப அவன் இலக்கம் வீரருடன் சென்று அவரை எதிர்த்தான். வீரவாகு அவ் வீரர்களைக் கொன்றார்.

13. காவலாளர் கொல்லப்படுதல்

வீரவாகு சூரனது நகரையழிக்க எண்ணி ஒரு பேருருவத்தைக்கொண்டு நிற்க சூரனது மாளிகையின் காவலாளர் ஐய்ப்பது வெள்ளம் அசுர வீரர் அவரை எதிர்த்தனர். அவர்களை வீரவாகு கொன்றுவிட்டார்.

14. நாகர் அழிதல்

வீரவாகுதேவர் சூரன் அரண்மனையில் முன் நின்ற வேரத்தைப் பிடுங்கி சபைக்களத்தில் வீசி ஆரவாரித்தான். இதனால் சபை தகர்ந்துவிட்டது. பின் சூரனது நகர்வளங்களையும் அழித்தார். அதனை அறிந்த சூரன் அவரை அழைத்து வரும்படி சகத்திர வாகுக்களை அனுப்பினான்.

15. சகத்திரவாகுகள் கொல்லப் படுதல்

சகத்திர வாகுகள் ஆயிரவரும் வீரவாகு தேவரையணுகிப் போர் செய்ய அவர் ஒருமாமரத்தைப் பிடுங்கி மோதி அவர்களைக் கொன்று விட்டார்.

16. வச்சிரவாகு இறத்தல்

சகத்திரவாகுகள் இறந்தமையைக் கேட்ட சூரன் தன் இனையபுதல்வனான வச்சிரவாகுவை அனுப்ப அவன் சேனைகளுடன் வந்து வீரவாகுவுடன் போரிட்டு இறந்தான் என்க.

17. யாளிமுகன் கொல்லப் படுதல்

சூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் வீரவாகு மகேந்திராபுரியினின்று மீண்டு இலங்கை வழியாய் வடதிசை நோக்கிச் செல்லும் போது அந்நகரைக் காவல்செய்த யாளிமுக அசுசரன் எதிர்த்துப் போர் செய்ய வீரவாகு அவனையும் சேனைகளையும் வாட்படையினுற் துணித்து வீழ்த்தி அப்பாற் சென்றான்.

18. வீரவாகு மீட்சி

வீரவாகு இலங்கையினின்றும் மீண்டு திருச் செந்தூருக்குச் சென்று முருகப் பிரானை வணங்கி தேவரீர். சொல்லியருளிய வாக்குகளை சூரனுக்குச் சொன்னேன். சிறையை விடுகிலேன் என்று வெகுண்டு கூறினான். அதனால் அவ்விடத்தை விட்டு ஸ்ரீரையில் வந்தேன் என்றார். பின் சூரன் நகரில் நடைபெற்றவற்றையும் விண்ணப்பம் செய்தார்.

19. சூரபதுமன் நகரைய் புதிப்பித்தான்

சூரன் வச்சிரவாகு இறந்தமையைக் கேட்டு பின் ஒருவாறு தெளிவு பெற்று இவ்வண்டத்திலுள்ள பிரமதேவன் முருகக்கடவுளுடன் இருத்தலால் மற்ற அண்டத்திலுள்ள பிரமதேவரை அழைப்பித்து அழிந்த நகரைத் திருத்துவித்து முன்போல அரசாட்சி செய்தான்.

20. சூரபதுமன் அமைச்சியல்

தூதுவர்கள் திருச்செந்தூர் சென்று சிவகுமாரன் புதல் சேனைகளுடன் வந்து இங்குதூதுவனை அனுப்பினான். இது

உண்மை என்று சூரனுக்கு கூறினர். சூரன் முருகக்கடவுள் போருக்கு வருதலை அறிந்து தம்பிமார் புதல்வர் மந்திரி மாருக்கு நடைபெற்றதைக் கூறி அவர் கருத்துக்களை வினா வினார்.

மகிடன் என்பவன் தாரகாசுரனை ஒரு நொடிப் பொழுதில் சங்கரித்தவரைப் பாலன் என்று என்னற்க என்றுன். துர்க்குலன் என்பவன் இன்று பாலகன் மேற்போர் செய்யச் செல்லலாமோ? உள் படைத்தலைவரில் ஒருவரை அனுப்புதி என்றான். தரும கோபனும் அப்படியே கூறினான் பானு கோபன் என்பவன் அன்று என்னை அழைத்து யோசித்தாயில்லை. என்னை அனுப்பினால் வென்று வருவேன் என்றான்.

இரணியன் கூற்று:-

பானுகோபன் போருக்குச் செல்லுதல் வசை இன்றிரவே என்னை அனுப்புதி என்றார்.

சிங்கமுகன் கூற்று:-

முருகக் கடவுள் சிவன் தெற்றிக்கண்ணிலிருந்து உதித்த சோதி அவரை அலட்சியம் செய்வது எப்படி.

••சீலம் இல்லவர்க்குரை வொண்ணாத சிற்பரனை பாலன் என்றனை அவனிடத்திற் பல பொருளும் மேலைநாள் வந்து தோன்றிய சிறிய தோர் வித்தின ஆலம்யாவையும் ஒடுங்கியே அவதரித்தது போல.

உருவம் சிறிதென்று ஆற்றலைக்கணிக்க முடியுமா? உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும். கீரந்தந்த சிவன் தாமழிப்பது முறையன்று என எண்ணி குமரனைத் தோற்றுவித்தான்.

நகரத்துக்குப் போய் துன்பப்படுபவர் யார்? என்று காசியப்பர் வாயிலாகச் சிங்கமுகன் கூறுகின்றான்.

சூரவரை சிறுபாலரை மாதரை குறைதீர் விரதநற் றெழில் பூண்டனோர் தம்மை மேவலரை அருமறைத்

தொழிலாளரை ஒறுத்தனர் அன்றோர் நிரய முற்றவும் சென்று சென்று அலமரும் நெறியோர் பரம்பொருளின் உருவம் என்ன?"

“ஞானந்தான் உருவாகிய நாயகன் இயல்பை யானும் நீயுமாய் இசைத்து மென்றால் அஃதெளிதோ மோனந் தீர்க்கலா முனிவருந் தேற்றிவர் முழுவதும் தானுங் காண் கிலர் இன்னமுதந் தன்பெருந்தலைமை”

சூரன் முருளைப் பாலன் என்று பழித்துப் பேசுகிறான். “காற்றில் தள்ளாண்டு நெருப்பில் குடுண்டு கங்கை ஆற்றில் தள்ளாண்டு சரவணம்புச்சுலையுண்டு வேற்றுப்பேர் முலையுண்டு அழுதேவினையாடும் நேற்றைப் பாலனையோ பரம் பொரு ளெனநினைத்தாய்”

நான் பெரியவன் வரம் பெற்றவன் சிறுவனைவென்று வெற்றி பெறுவேனென்றும் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பது நியாயம் என்று மனுநூல் கூறுகின்றது. நீ உடன் பிறந்தவனாயிருந்தும் தேவருக்குப் பரிந்து பேசுகின்றாய். உன்னைவிட வேறுபகைவர் வேண்டுமோ? சிங்கமுகன் அண்ணா! நான் உறுதியைச் சொன்னேன். மேல் வருவது அழிவு என்று சிந்தித்தான். கால எல்லை கிட்டியது அண்ணன் அழியுமுன் நான் போரில் இறப்பது நன்று என்று கூறினான். சூரன் மகிழ்ந்து தப்பியை அனுப்பிவிட்டு தானும் தன் இருப்பிடம் சென்றான்.

ஐந்தாவது

புத்தகாண்டம்

1 ஏமகூடம்.

திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளி இருக்கும் குமரமூர்த்தி வீரவாகுதேவரை நோக்கி அகரரை அழிக்கவும் தேவர் துயர் துடைக்கவும் இப்பொழுது போக வேண்டும். தேரைக் கொணர்தி என்றனும் தேவர் மகிழ்ச்சி பொங்கினர் பூத வெள்ளம் சமுத்திர வழியாகச் செல்ல சூகப்பிரானும் துணை வரும் தேவரும் இலங்கையைக் கடந்து மகேந்திராபுரிக்குச் சென்றனர். அந்நகருக்குக் கிட்டிய எல்லையிற் பாசறையமைத்தனர். அதில் பராசரமுனி புத்திரர் பணிசெய்ய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தருளினார் என்க.

2. பாட வரவு அறிதல்.

நாரத முனிவர் சூரனுடைய நகருக்குச் சென்றபோது வந்த காரணத்தை வினாவினான்? நாரதர் யான் சுக்கிரா சாரியர் நண்பன். தேவர்க்குத் துன்பம் செய்பவன். ஒன்று சொல்ல வந்தேன். சிவகுமரன் பூதப்படைகளுடன் வந்து தாரகனைக்கொன்று செந்தில் நகரில் தங்கியிருந்து உமக்குத் தூதனை அனுப்பி அவரது வார்த்தையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இந்நகரில் வடகரையில் பாடி வீடமைத்து இருக்கின்றார் என்று கூறினார். சூரன் கோபாவேசத்துடன் நின்றார். நாரதர் காலதாமதம் செய்யாதே வெற்றி உமக்கு என்று கூறிச்சென்றார்.

சூரன் வருணனை அழைத்து சிவகுமாரன் சேனைகளுடன் கடல்கடந்து வரவிடுத்தது ஏன்? உடனே வருணன் அவர்களைத் தடைசெய்ய என்னால் முடியாது என்று அஞ்சி நின்றான். தூதுவர்வந்து பாசறையில் சிவகுமரன் படைகளுடன் தங்கியிருப்பதைக் கூறியவுடன் பானுகோபனை தூதுவர் மூலம் அழைப்பித்தான்.

3 முதல்நாள் பானுகோபன் யுத்தம்.

பானுகோபன் வந்த உடனே போருக்குப் புறப்படுமாறு குரன் கூறினான். பானுகோபன் சேனைகளுடன் போருக்குப் புறப்பட்டுச்செல்ல நாரதர் பாசறைக்குச்சென்று பானுகோபன் போருக்கு வருகிறான். நீவிர் சேனைகளுடன் சென்று போர் செய்து அழிச்ச வேண்டுமென்று கூறினான்.

வீரவாகு தேவரை அழைத்துப் போருக்கு அனுப்பினார். இருவகைப்படையானகளுக்கும் போர் மூண்டது. அசுரசேனைகள் சிதறி ஓடினதைக்கண்டு பானுகோபன் முன்னணிக்குப் புறப்பட்டு போர்செய்தான். பாணங்கள் உக்கிரம் மேனி பட்டு முறிந்தன. “மைக்கின்ற மேனி நெடும்பூதனை வஞ்சன் வாளிதைக்கின்றில வானுதிமாய்ந்து தளர்ந்துவீழ்ந்த”

பானுகோபன் பூதரைச் சிதற அடித்தான். இலக்கம் வீரரும் தோற்றனர். உடனே வீரவாகு அவனுடன் கடும் போர் செய்தார். வீரவாகு பாசுபதாஸ்திரத்தை கையில் எடுத்ததும் பானுகோபன் இனி இங்கு நின்றால் உயிர் மாய்ந்துவிடும் என்று உணர்ந்து மாயமாக விண்ணில் மறைந்து விட்டான். வீரவாகு பூதசேனைகளுடன் பாசறையைடைந்தார். பானுகோவன் மகேந்திரபுரிக்குச் சென்றதும் குரன் உள்ளங் கொதித்தது. தான் போருக்குப் போவதாக முடிவுசெய்தான். இராக்காலமும் கழிந்தது.

4. 2 ம் நாள் குரபதுமன் யுத்தம்.

நித்திரை விட்டெழுந்த குரபதுமன் நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு தமது சேனைகளை அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டான். குரன் சதுரங்க சேனைகளுடன் வருவதைக்கண்ட இந்திரன் முருகமூர்த்தியிடம் ஓடி குரன் வரவைத் தெரிவித்தான். தேவரீர் குரனைவென்று எங்கள் உரிமைகளைப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். சுவாமி போர்க்கோலம் பூண்டு மனோவேகத்தேரில் தம்பிமார் இலக்கம் வீரர் பூதகணங்களுக்குழச் சென்றருளினார். இருவகைச் சேனைகளும் போர்புரிந்தன. சேனைகள்

இறந்து பிணங்கள் மலைபோலக் குவிந்தன. அதிருள் போர்செய்து உக்கிரன் தண்டாயுதத்தினால் இறந்தான். பின் அகரேந்திரன் பூதசேனைகளைத்தாக்க வீரவாகு போரிட்டு அவன் தலையை வெட்டினார்.

அகரசேனைகள் சிதறி ஓடியதைக்கண்ட சூரன் தேரில் ஏறி தனுவளைத்து நான் ஓசை செய்தான். அதனைக் கேட்ட தேவர் அஞ்சினார். 108 சேனைத் தலைவர்களும் சூரனுக்கு மலைகளையும் மரங்களையும் ஏறிநகனர். அவர்கள் மயக்கமடைய இலக்கம் வீரரையும் வீரவாகு தம்பிமாரையும் தோல்வியடையச்செய்து எதிர்ப்பாரின்றி நின்றான்.

வீரவாகு தேரிலறிச் சென்று போர் செய்தான். தேவப்படைக்கலங்களைவிட அவை ஆற்றலிழந்தன. சூரன் வீரவாகுவை அற்ப தூதன் என்று ஏசினான். பாசுபதாஸ் திரங்களை இருவரும் ஏவ அவை திரும்பி வந்தன. சூரன் வீரவாகு மார்பில் தண்டாயுதத்தினால் தாக்க உதிரம் ஓடியது. தேரின்மீது வீழ்ந்தான். உடனே முருகமூர்த்தி சூரனை எதிர்த்தார். முகம் சந்திப்பு சூரனுக்குக் காட்சி கொடுத்தார்

என்டசூர பிரமமும் இவன் கெழிற் படைகள் யாவும்
தண்டையும் சிலம்பும் ஆர்க்கும் சாணமுந் தெரியக் கண்டான்.

குழந்தைக்குகனே! தேவ உன்னை ஏமாற்றிக் கொண்டு வந்தனர். எனக்கு இரக்கம் வருகின்றது. பூதசேனைகள் படைகள் ஆற்றலிழந்தன. நீ-போர்செய்ய வந்திருக்கின்றாய், மும்மூர்த்திகளும் எண்ணவில்லை. சூரனை நான் குழந்தை தான். வேல் குழந்தையல்ல, சூரன் கோபமறிகரிக்க கலாயியும் வில்வளைத்துப் போர் செய்தனர். சூரன் தேர்ப்படையைழித்தார். நூரூயிர வெள்ள சேனைகளும் அழிந்து விட்ட சூரன் அமைமடைந்து அரண்மனைக்குச்சென்றான். தேவர்கள் மகிழ்ச்சி பொங்கினர். பின் மந்திராபுரியில் அதிகோரனுக்கும் மேகனுக்கும் போர் நிகழ்ந்து நகரின் மதிவை அழித்தனர். தந்தை போரிலே தோற்றதையறிந்த பாலுக்கோபன் நகரைத் திருத்தினான். மதிலுக்குக் காவல் வைத்தான். இரவு கழிப சூரியன் உதித்தான்.

5. 3ம் நாள் பானுகோபன் யுத்தம்

பானுகோபன் காலக்கடனை முடித்துக் கொண்டு பாட்டியான மாயவனை தியானித்தும் மாயவன் தோன்றி மாயப்படைக்கலத்தைக் கொடுத்து இது பகைவர் அறிவைமயக்கும் வெற்றி உமக்கே என்று கூறி மறைந்தான். பானுகோபன் போருக்குச் சென்று போர் செய்ய இருவகைச் சேனைகளும் மோதின. அசுர சேனை அழிந்தன. அவன் ஒருவனை உயிர்பிழைத்து நின்றான்.

வீரவாகும் பானுகோபனும் ஏவிய சிவப்படைக்கலங்கள் வலிமை சுருங்கி அழிந்த மலை கடல் அண்டங்களை முன்போலாக்கி செலுத்தியவர்களிடம் மீண்டது. தூதுவரால் சூரன் பானுகோபன் நிலையறிந்தான். வீரவாகுடன் போர் செய்தால் இறப்பது உறுதி என்று எண்ணிப் பானுகோபன் வானில் மறைந்ததும் பூதசேனைகள் பாசறைக்குச் சென்றன. மாயப்படைக் கலத்தை பானுகோபன் எடுத்து, பகைவர் உயிரையும் உணர்வையும் நன்னீர்க்கடலில் சேர்ப்பாயென்று சொல்லி விடுத்தான். மாயப்படை பூதசேனை அறிவை மயக்கி வீரவாகு முதலியோரை விண்வழியே எடுத்துச் சென்றீர்க் கடலில் அழுத்தியது. வெளிக்கிளம்பாமல் தடுத்தது. அதனைக் கண்டு பானுகோபன் மகேந்திரபுரிக்குச் சென்று மகிழ்ந்திருந்தான். பானுகோபன் தந்தைக்கு நடந்தவற்றைக் கூறினால் அவனும் மகிழ்ந்தான்.

நாரதர் வீரவாகு முதலியோர் மாயப்படையால் நன்னீர்க்கடலில் அழுந்தியதை முருகக் கடவுளுக்கு கூறினார். முருகக் கடவுள் வேற்படையை அனுப்பினார். வேற்படையைக் கண்டதும் மாயைப்படை வெல்லுந்திறமின்றி வணங்கியது. அப்படை அழிந்தது வீரவாகு முதலியோர் எழுந்து கடலுக்கு மேல் வந்தனர். பாசறைக்கு வந்து குமரக்கடவுளை தியானித்தனர் வேற்படையை வணங்கித் துதித்தனர்.

“அந்தமில் ஒளியின் சிரால் அறுமுகம் படைத்த பண்பால் எந்தை கனின்று வந்து இயற்கையாற் சத்தியாம் பேர் தந்திதும் பனுவல் பெற்ற நன்மையாற்றனி வேற்பெய்மான் கத்தனை என்ன நினைக்க கண்டுளக் கவலை நீத்தோம்”

6 நகர் புகுதல்.

வீரவாகு தேவர் முருகமூர்த்தியைத் தியானித்துக் கொண்டு மகேந்திராபுரியைப் பார்த்துமாயப்படையைவிட்டு நம்மைவென்று உயிரோடு இருக்கும் பாணுகோபனைக் கொன்றன்றி எம்பிரான் திருவடிகளைத் தரிசனம் செய்ய மாட்டேனென்று வஞ்சினம்கூறி மகேந்திராபுரியையணுகி மேற்றிசை வாசலில் படையுடன் நின்ற அசுரரை எதிர்த்துப் போர் செய்தனர். புலிமுகன் இறந்தான். பூதசேனை நகருட்புகுந்து மதில் மாளிகைகளை அழித்தனர். நகரை எரியூட்டினர். சூரன் இதையறிந்து சினம் கொண்டான். மேகங்களைத் தீயை அணைக்கும்படி ஏவினான். தீ தணிந்தது. வீரவாகு வடவாமுகாக்கினிப் படையைவிட்டு அது மேகக் கூட்டங்களின் நீரை உண்டது. சூரன் கோபங் கொண்டு நானே சென்று பூதசேனைகளை அழித்து வீரரைக்கொன்று முருகனையும் வென்று வருவேன் என்றான்.

7. இரணியன் யுத்தம்.

சூரன் மகன் இரணியனுக்கு மூன்று தலைகள் மாயங்கள் கற்றாலும் சிறந்த நீதிமான். தந்தையிடம் போனான். நாம் தேவரைச்சிறை செய்தமை பாவம். சிவனிடம் வரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றோம். அவர் எங்களிடத்துள்ள தீமை காரணமாக வரங்களைமாற்ற நினைப்பாராயின் தடுப்பவர் யார்?

‘ஒன்றொரு பயன்தனை உதவினோர் மனங்
கன்றிட ஒருவினை கருதிச் செய்வரேல்
புன்றொழில் அவர்க்குமுன் புரிந்த நன்றியே
கொன்றிடும் அல்லது கூற்றும் வேண்டாமோ’

இது கந்தபுராணம் உணர்த்தும் படிப்பினை. முருகன் மாலன். அவன் பரமேஸ்வரனே குழந்தையாக வந்திருக்கின்றான். விட்டுணு கூர்ம அவதாரமெடுத்து அகந்தை கொள்ள முருகன் ஆமையைக் கொல்ல இலட்சுமி மாங்கல் வியப் பிச்சை கேட்டாள் என்று அவரது பேராற்றலையும் எடுத்துக் கூறினான்.

இரணியன் கூறியதனைக் கேட்ட குரன் கொதித் தெழுந்து உனக்கு இந்தப் புத்திபுகட்டியது யார்? அவனை இப்பொழுது கொல்லுவேன் விதியை யாரால் வெல்ல முடியும். அழிவு காலம் வந்துவிட்டது நான் முதல் இறப்பு நன்று. பிழையைப் பொறுங்கள் போருக்குப் போகிறேன் என்று புறப்பட்டான். நாரதர் வீரவாகுவிடம் வந்து இரணியன் மாயாவி அவனை நீதான் வெல்லுவாய் என்றுன்.

நீலனும் இரணியனும் போர் செய்தனர். இரணியன் மார்பும் தலையும் பிளந்தது. மாயா மந்திரம் உச்சரிக்க அவனைப்போல ஓர் உருவம் தோன்றியது பின்தொடர அது மறைந்தது. வீரவாகு தேரைச் செலுத்தி இரணியனுடன் போருக்குச் சென்றான். இரணியன் அயர்வு நீங்கி எழுந்துபோர் செய்தான். இரணியன் படைகள் அழிந்துவிட்டன. போரில் எல்லாரும் இறந்துவிட்டால் பிதிர்களுக்குத் தீக்கடன் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி மீனாகிக் கடலுள் மறைந்து போனான்.

அக்கினி முகாசுரன் யுத்தம்

அக்கினிமுகன் திக்குப் பாலகர் திக்கு யானைகள், சூரியன், தேர், குதிரை முதிலியவைகளைப் பிடித்துவந்து சதுரங்கக் கருவிகளாக பாவித்து விளையாடினான். தாய் வயிற்றிலிருக்கும்போது நெருப்புக் கக்கியபடியால் காரணப் பெயர் ஆகியது.

தந்தையிடம் விளம்பெற்றுப் போருக்குச் சென்றான். பூதசனியத்துடன் கடும்போர் மூண்டது. நவவீரருடன் போர்புரிந்து இறுதியில் வீரவாகுவின் நூறு பாணங்களினால் தேரில் சாய்ந்தான். உதிரவெள்ளம் ஓடியது. தான் வழிபட்ட காளிதேவியைத் தியானித்தான். காளி சிங்க வாகனத்தில் வந்து அக்கினி முகனே! நீ அஞ்சவேண்டாம். இப்பொழுது போரில் வெற்றியாகுமென்று போர் செய்தான். வீரவாகுவும் எதிர்த்துக் காளியின் எட்டுக் கைகளையும் வெட்டி மார்பில் அடிக்க மார்பு கிழிந்து அவசமாயினள். அவசமடைந்த காளி வீரவாகுவைப் பணிந்து வாழ்த்திவிட்டுத் தந்தகர் சென்றது.

காளி சென்றதும் அக்கினி மூகன் தெளிவு பெற்று போர் செய்தான். வீரபத்திரப்படை தலைகளை வெட்டி உயிரையும் குடித்துவிட்டு வீரவாகுவிடம் மிண்டது. அமரர் கூத்தாடினர். வீரவாகு தம்பிமார் எழுவரையும் காணவில்லை. கவலையுடைய வீரவாகு வில்லில் நாணைப் பூட்டி ஒரு பாணத்திலே நகத்தினாலே “கூற்றுவ தம்பிமார் உயிரைக் கொண்டு வருக” என்று எழுதி ஏவ பாணம் யமபுரத்தில் சென்று விழுந்தது. யமன் பார்த்து நடுங்கினான்.

எழுவரும் சூக்கும தேகத்துடன் கைலையில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் உயிரைப் போர்க்களத்தில் சேர்த்து உயிர் பெற்றெழுச் செய்து யமன் தன் குறையை கிரந்துகூறி வீரவாகுவிடம் அருள் பெற்றுச் சென்றான்.

மூவாயிரவர் யுத்தம்

அக்கினி மூகன் இறந்தது, தந்தை துயரை அறிந்து மூவாயிரவர் அரண்மனைக்கு வந்தார்கள். மெலியவரை வலியார் வெல்வது இயல்பு என்று கூறிவிடை பெற்றுப் போருக்குச் சென்றனர். தேவர் அஞ்சினர். இருவகைப் படைகளும் மாண்டன. விசயன் பாணமழை பொழிந்தான். வெட்டுண்ட அசுரர் அவயவங்கள் மீண்டும் வந்து கூடின. விசயன் முருகவேளைத் தியானித்தான். “அவர் தோன்றி” மூவாயிரம் வரம் பெற்றவர்கள் வெல்வதரிது என்று வயிரவப் படைக்கலம் கொடுத்து மறைந்தருளினார். அப்படையால் மூவாயிரவரும் மாண்டனர். அதனைக் கேட்ட சூரன் அரண்மனையிலிருந்து அழுதான். சூரியனும் மறைந்தான்.

தரும கோபன் யுத்தம்

சூரபதுமனுக்கு மூன்பு தருமகோபன் என்னும் மந்திரி சென்று வணங்கிக் கூறுவான், உமது கவலையே தங்களுக்கு வெற்றி என்று வானவர் சந்தோஷமடைவர்.

“மூந்தும் மாற்றலன் முனைவெம் போரிடைத்
தந்தையர் விளியினும் தமர்கள் மாயினும்
மைந்தர்கள் விளியினும் மானவீரர்கள்
சிந்தைகொள் வன்மையிற் சிறிதும் தீர்வரோ”

வருந்துவது வீரர்க்கு அழகல்ல. யமன் இறந்த
உயிர்களைத் தருவான் பிரமன். உடலைப் படைத்து வைப்
பான். ஏன் கவலைப்படுகின்றீர்கள் என ஆறுதல் கூறி
னான்.

விடைபெற்று புண்டரிகம் என்ற யானையில் போருக்
குச் சென்றான். போரில் இருவகைச் சேனையும் அழிந்
தன. வீரவாகு எய்திய பாணத்தினால் தருமகோபன்
மார்பிலிருந்து இரத்தம் பாய்ந்தது. மூர்ச்சையாகிப் பின்
தெளிவு பெற்று போர் செய்ய அவன் வீசிய குலிசப்
படையைப் பறித்து மார்பில் அடிக்கத் தருமகோபன்
இறந்தான்.

திக்கு யானையும் மயக்கந் தெளிந்து வீரவாகுவை
வணங்கி தான் சிறைப்பட்டு வாகனமாகிப் பணிபுரிந்த
மையும் கூறியதும் வீரவாகு அனுக்கிரக அது தன்னி
ருக்கை சென்றது.

பாணுகோபன் யுத்தம்

தருமகோபன் இறந்ததைக் கேட்டதும் சூரன் கவ
லைப்பட்டான். பாணுகோபன் ஆத்திரங் கொண்டு தந்தை
யிடம் வந்தான். துயர் தெளிந்து தந்தையைப் பார்த்
துக் கூறுகின்றான்.

முருகன் பாலன் என்று எண்ணாதே முதல் நாள்
போரில் நீர் தோற்றுவந்துவிட்டீர். தாரகனை அழித்த
வேற்படை உண்டு. அவர் கோபித்தால் அண்டங்களை
அழிப்பார். செய்ய முடியுங் காரியத்துக்கு முயற்சி செய்
வர் பெரியர் முடியாததற்கு செயற்படார்.

உடல் வருந்தியும் தங்களால் முடிவுற ஒன்றை முடி
யும்தெனக் கொள்வது கயவர்தம் முறையே.

போரில் புறங்கொடுப்பவனல்ல நீங்கள் பலவாண்டு சீவிக்கில் தேவர் சிறையை விடுங்கள் என்றான்.

சினமடைந்த சூரன் புகழ்தான் நிலையானது. சிறையைவிட்டால் மதிப்பில்லை. நீ போருக்கு அஞ்சி விட்டாய். நான் யுத்தத்துக்குச் செல்கிறேன் என்றான். யான் ஏதோ அறிவில்லாமற் கூறிவிட்டேன் என்று போருக்குப் புறப்பட்டான்.

போரில் வீரவாகுவைப் பார்த்து சூளுரைத்து அம்பு மழையைச் சொரிந்தான். வீரவாகுவும் பாண மழையைச் செலுத்தினார். பாணுகோபன் அறிவிழந்தான். மாயையினாலே வெல்ல எண்ணி மறைந்து போர் புரிய ஞானஸ்திரம் மாயையை அழித்தவிட்டது. இஃசுவரும் வாட்போர் புரிந்து பாணுகோபனின் தலையை வெட்டி மடிந்துவிட்டான்.

பல நாட்களாகப் பகை கொண்ட சூரியனும் மகிழ்வுற்றான். வீரவாகு பாசறைக்குச் சென்றார். அவரின் பராக்கிரமத்தை அறிந்த சுவாமி உமக்கு என்ன வரம் வேண்டும் என்றார். அதற்கு வீரவாகு கூறுகின்றார்.

“கோலம் நீடிய நிதிபதி வாழ்க்கையும் குறியேன்
மேலை இந்திரன் அரசினைக் கனவிலும் வெட்கேன்
மாலயன் பெயும் பதத்தையும் பொருளென மதியேன்
சாலநின் பதத்தன்பையே வேண்டுவன் தமியேன்

ஆன்மாவாகிய கொடி திருவடியாகிய கொம்பைப் பற்றிக் கொள்ளும்.

பாணுகோபன் இறந்த வரலாற்றைச் சூரபதுமன் அறிந்தான். உன்னையே உற்றதுணை என்றிருந்தேன். உனது அறிவுரையைக் கேளாது கெட்டேன். உங்களை இழந்தபின் தருமத்தைப் பின்பற்றுதலில் என்ன சுகம். இறந்த பாணுகோபன் உடலைக் கொண்டு வந்து சூரன் முன் வைத்தார்கள். சூரன் ஆவேசங் கொண்டு உன்னைக் கொன்ற வீரவாகுவை கொன்றாலன்றி என்மனம் ஆறாது எனச் சாபமிட்டான். மகேந்திராபுரி எங்கும் அமுக்கை ஒலி. சூரன் நெளிவு பெற்றுத் தூதுவரையனுப்பி சிங்கமுகனை அழைப்பித்தான்.

12. சிங்கமுகாசரன் யுத்தம்

சிங்கமுகனுக்கு ஆயிரம் தனைகள் இரண்டாயிரம் கைகள், நீதிமான் சிவபரத்துவதிதைச் சூரனுக்குக் கூறி யதுபோல வேறொருவரும் சொல்லவில்லை. சூரன் ஆணவ மலம், சிங்கன் காயாமலம், தாரகன் கன்மமலம், ஆணவம் உயிரைச் சார்ந்தமைபோல இயல்பாகவுள்ளது.

சிங்கன் அரண்மனைக்குச் சேனைகளுடன் வந்து விட்டான் அண்ணா! சிறுபாலன் என்று முருகப்பிராணை எண்ணாதே, தானாக உணராமலும் பிறர் சொல்வதைக் கேட்காமலும் கெட்டடர்கள்.

"முலமும் முடிவு மில்லாத முர்த்தியை
பாலனென் தெண்ணினை படுவதோர்கலை
ஆல மானதே ஐய என்மொழி
மேலையின் விதியை யார் வெல்லும்நீனார்"

அண்ணா போருக்குப் போகிறேன். திரும்பிவரமாட்டேன். வேறபடையிடம் யார்தான் சென்று மீண்டுவர முடியும் என்றான். இவன் வருகையை அறிந்த தேவர் தம் பாசறையுட் சென்றனர். சுவாமியை விடை பெற்று வீரவாகு போருக்குப் புறப்பட்டார். சேனைகள் போர் செய்தன, சிங்கமுகன் முன்னணிக்கு வந்தான். பூதர்கள் எதிர்த்தனர், அவர்களைக் கொன்று குவித்தான் வீரவாகு; பாணங்களை விட்டு எதிர்த்த அசரவீரர்களைக் கொன்று மலைபோலக் குவித்தான். பின் தம்மை எதிர்த்த சத வீரர்களை வீரவாகு வாளினாற் கொன்றார். சிங்கமுகனைப் பார்த்து யான்தான் தூதுவன், உன்னையும் கொல்லுவன் என்று எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர். வீரவாகு அவனை தேரையும் பாணங்களையும் அழித்தார். வலியற்ற சிங்கமுகன் காயாபாசத்தை அனுப்பியவுடன் வீரவாகு முதலியவர்களை கயக்கி உதயகிரியிடை வைத்தது.

சுவாமி பாசறையிலிருந்து போர்க்களத்திற் வருவதைக் கண்டு தேவர் ஆரவாரித்தனர், போர் முண்டது, அவுணர்

அழிந்தனர். சிங்கமுகன் மாயா வடிவம் எடுத்து பூதி வீரர்களை விழுங்கினான். சூரனுக்குப் போர்க்களத்தின் நினைவைச் சொன்னார்கள். துணையாகப் படைகளை அனுப்பிவிட்டுத்தான் திறமை பார்க்கக்கி கோபுரத்தில் ஏறிநின்றான்.

சுவாமி பரம்பொருள் எப்பதை உணர்ந்தவன் சிங்கமுகன். அரசநீதிப்படி தேவர்களைச் சிறைவைத்தேன். நீர் தேவர் கூட்டமானால் போருக்கு வரலாம். சிவன் மீது எங்களுக்குப் பகையில்லை. நீர் ஏன் போருக்கு வந்தீர்? அதற்கு விடை கூறுகின்றார்.

“உதைதரும் அரியன்தன்னை வலியன் ஓறுக்கின்நாடி முதைகெழு தண்டமாற்றி அண்டங்கள் முழுவதுக்கும்கிட்ட இறையினைப் புரிதும் அந்தால் நீவீர்கள் இமையோர்க் கிதையினை யகற்ற வந்தேம் செருவுமத்திறத்துக்கென்றான்”

நீர் சிறுபிள்ளை சிவன் வந்தால்போர் செய்யப்பெருமை யுண்டு. நீப்பாய் உறாதேவியாருடன் விளையாடிக்கொண்டிருள் என்றான். சிங்கமுகன்மீது பாணம் விட மலைவழுவ மரண மரம்பை ஊடுருவிச் செல்ல இரத்த வெள்ளம் பெருகியது. மாப்பிடி வாசலவழி பூதர் வெளிவந்தனர். மறுபாணம் சென்று உதயகிரியிலிருந்த வீரர்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தது. சுவாமி ஏவிய பாணங்கள் ஆசுரரை அழித்தன. சிங்கமுகன் தனித்தவனானால், கைகள் வெட்ட வெட்ட முளைத்தன. தலைகளையும் வெட்ட முளைத்தன. சிங்கமுகன் சிரித்து இப்பொழுதாவது என்னைத் தெரிகின்றதா என்றான். சுவாமி வலக்கையிலுள்ள குவிசத்தை ஏவியவுடன் சிங்கமுகனைக் கொன்றுவிட்டது. சுவாமி பரசுறைக்குச் சென்றுவிட்டார்.

13. சூரபதுமன் யுத்தம்

சிங்கமுகன் இறந்த செய்தி கேட்ட சூரன் அலறினான். நான் வெற்றிக்காகச் சண்டை செய்யவில்லை. உன்னைச் சேருவதற்காகவே சண்டையிடவேண்டும் என்று புலம்பினான்.

“பெயன்னை நிலந்தள்ளைப் புதல்வர்களை மங்கையரைப்
பிள்ளையுளபொருளெல்லாம் பெறலாகும்
என்னையுடைய இளங்கோவே இப்பிறப்பில்
உன்னை இனிப்பெறுவது உண்டோ உரையாயே”

குரன் ஆணைப்படி தூதுவர் 1008 அண்டங்களிலிருந்
தும் சேனைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்தனர். அவன்
சிவபூசைசெய்து ஆகாரமுண்டாண். போர்க்கோலம் பூண்டு
தேரில் ஏறினான். சுவாமியும் போர்க்களம் வந்து சேர்ந்
தார். அதனைக் கண்ட இந்திரன் திருமாலைப்பார்த்து
ஆசிர்படைகளை அழிக்க ஊழிக்காவம் செல்லும் நான்
ஆசரிமம் பெறுவது எக்காவம் என்று முறையிட்டான்.
சுவாமி எங்களுக்கு ஆக அவதரித்தவர் மும்மூர்த்தியாவர்.
இச்சேனைகள் 'ஏ' என்னுமுன் அழிந்துவிடும். புன்முறு
வால் அழிப்பர் எங்கள் மீதுள்ள கருணையால் எங்களுடன்
போர் புரிய வந்திடுக்கின்றார்.

முருகன் கணையழையால் அவுணர்ப்படைகள் இறந்தன.
மீண்டும் சேனைகள் வரவர தேரைச் செலுத்தி அழித்தார்.
கற்றைய அண்ட வாசல்களையும் படைவராமல் அடைதி
தார். குரனும் பூதப்படைகளை அழித்தான். தேரிற் கொடி
யையும் அறுத்துவிட்டான். குமரக்கடவுள் தேரிற் கொடி
யழந்தவுடன் அக்கினி கோழிக் கொடியாகிக் கூவினான்.
போர் நீடித்தது. சுவாமியும் பின்தொடர்ந்து போர்செய்ய
பல கோடி அவுணர்மாண்டனர்.

குரன் இந்தி ஞாலத் தேரேறி பலவடிவங்களை எடுத்தி
மாயத்தை ஞானாஸ்திரம் அழித்தது. சேனைகளை இழந்த
குரன் மாயையைத் தியானிக்க அவள் வந்து. அறிவுகூற
மறுத்தான். இறந்தவர்களை எழுப்ப அமுதசீத மந்திர
மலை எழுகடலுக்கம்பால் உண்டு என்று கூறி மறைந்தான்.
குரன் கட்டளை ஏற்ற இந்திர ஞாலத்தேர் அம்மலையை
ஏற்றி வந்தது. அதன் காற்றுப்பட்டவுடன் இறந்தவர்கள்
கயிர் பெற்று எழுந்தனர்.

எழுந்தவர்களைச் சுவாமி சங்கரரடி படைபினால் அழித்தார். தேர் சூரனது கட்டளை ஏற்று பூதசைனியங்களை வாரிக்கொண்டு அண்ட கோளகையில் வைத்திருந்தது ஒரு கணையை ஏவிச் சுவாமி தேரைப் பூமிக்கு வரச் செய்ததும் வீரர்கள் குதித்து கடவுளை வணங்கினர்.

பின் சூரன் சிங்கவாகனத்தில் ஏறிப் போர் செய்தான். அவற்றை இழந்த சூரன் சக்கரவாகப் பறவை வடிவங்கொள்ள சுவாமியும் மயில் (இந்திரன்) வாகனத்தின் வந்தார். பறவைகள் சண்டையிட்டு இறுதியில் சக்கரவாகப் பறவையைச் சுவாமி வரனால் வெட்டினார்.

காற்று, தீ, நீர், பூமி, சூரியன் முதலிய பூதங்களின் வடிவில் நாலு நாட்கள் வரை போர்செய்தான். மாய வேடங்கள் அழிபடச் சூரன் தனித்து நின்றான்.

சூரன் மாய வடிவத்தைப் பார்த்த முருகக்கடவுள் தமது விசுவ ரூபத்தைப் பார் என்று காட்டினார். நல்லுணர்வையும் கொடுத்தார்.

“கோலமா மஞ்சை தன்னில் குவவிய குமரன் தன்னைப்;
பாலன் என்றிருந்தேன் அந்நாள் பரிசிவை உணர்ந்திலேனுல்
மாலயன் தனக்கும் ஏனைவானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
முல்காரணமாயிருந்த மூர்த்தி இம்மூர்த்தியன்றோ”

முருகன் அழகில் மயங்கினான் சூரன். தேவரைச் சிறை வைத்தபடியால் தரிசனம் கண்டேன்; நான் வீரன்தான் என்றான். அவனது ஞானம் நீங்கியதும் பழைய பகையும் கோபமும் உண்டானது. மாயத்தினால் சூரன் இருள் வடிவமானான். சுவாமி தருணம் வாய்த்ததும் வேற பகையை நோக்கி விரைவில் சூரபுகையின் கார்பைப் பிளந்து வருவாய் என்று ஏவினார். அவன் ஏளனச் சிரிப்புடன் இது என்னை யாது செய்யும் என்று மாமரவடிவு கொண்டு நின்றான். தீப்பிழம்பாகிய வேல்நாயகம் மாமரத்தைச் சங்கரித்தது. பின் வச்சிரயாக்கையுடன் வாளை உருவி எதிர்த்தான். வேல்நாயகம் மாம்பைப் பிளந்து உடலை இருகூறாக்கி சமுத்திரத்திலே விழுத்தி

சுவாமி இடத்தில் வந்தது ஒருபாதி சேவலாகவும் மற்றப் பாதி மயிலாகவும் ஆயினான். எதிர்த்த சூரனுக்கு அருள் பரலித்தார். (முற்பிறவித் தவம்) ஞானம் பெற்றான். கோழியைக் கொடியாகவும் மயினை வாகனமாகவும் ஏற்றார். இங்கிரனும் அக்கினியும் பழைய வடிவமெடுக்க அருள் புரிந்தார். முருகன் தோற்றத்தைக் கண்டு தேவர்கள் ஆரவாரித்தனர்.

14. தேவர்கள் போற்றுதல்

தேவர்கள் முருகக் கடவுளை நோக்கி சுவாமி! தாம் வேல்நாயகத்தாற் சங்கரிக்கவில்லை. எங்கள் வினையை வேரறுத்தீர். இனி ஒரு குறையுமுண்டோ? 108 யுகமும் உடைந்தோம் அதற்காக அவதாரம் எடுத்தீர். காண்பானும் காட்சியும் காட்டுவானும் காட்சிப்பொருளும் ஆகிய எல்லாம் தேவரீரே என்று உணர்ந்தோம். தேவரீர் திருவடிகளுக்கு ஓர் தொண்டரானோம் என்று பூசித்தனர்.

15. இரணியன் புலம்புதல்

சூரபன்மன் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றதும் மனைவி பதுமகோதையை நினைவில் விழுந்தவுடன் ஆவிபிரிந்து. மற்றைய மனைவியரும் தீமுட்டியதும் பதுமகோதையின் உடலை அதனுள்ளிட்டு தாமும் அதில் வீழ்ந்து இறந்தனர்.

இரணியன் இவற்றையறிந்து வந்து அப்பா! முன்பு சொன்னவற்றைக் கேளாது பேரில் இறந்துவிட்டீரே. பேரில் உயிரைவிடாமல் ஒழித்துத் தப்பியநான் இன்று அன்புகொண்டவன்போல் அழுகின்றேன். தந்தைக்குச் செய்யும் கடமை தவறினே. சுவாமி தந்தவரம் மெய். மயினும் சேவலுமாயபடியாக நீர்க்கடலை செய்யும் பாத்தியம் யெறவில்லை. உலகம் என்னைப் பழிக்கப்போகின்றது. உலகது பராக்கிரமம் என்கே போனது. பகைவர்கள் கண்

உசல் எண்ணைத் தின்றுவிடுவார்கள். பின் அசுரகுருவையடைந்து இறந்தவர்களுக்கு உத்தரகிரியைகளை முறைப்படி செய்து சிவபிரானைப் பூசித்து முத்தி பெறத் தவம் செய்யப் புறப்பட்டாள்.

16. மீட்சி

ஆறுமுகப் பெருகாண் வீரவாகு தேவரை அழைத்து சயந்தன் முதலிய தேவர்களைச் சிறை மீட்டுவாரும் என்று கூறியதும் உடனே மகேந்திராபுரி சென்று சிறைச்சாலையடைந்து குரன் சங்கரிக்கப் பட்டான். நீங்கள் வசருங்கள் என்றதும் சந்தோசப்பட்டு கால் விலங்கு அறுத்து யுத்தகளத்தையடைந்து சுவாமியை வணங்கினர் யுத்தகளத்தில் இறந்த பூசரும் எழுந்துவர அநுக்கிரகிக்க யாவரும் சுவாமி சந்நிதியையடைந்தனர்.

சுவாமி வருணனைக் கொண்டு மகேந்திராபுரியையும் ஏழுதீவுகளையும் கடலுள் அமிழ்த்துவித்தார். சுவாமி தேவர் பூசிக்க செந்தில் பதிக்கு வந்தார் குரியன் மறைந்தது ஆறுமுகப்பிரானைப் பூசிக்க விரும்பிப் கும்பம் விம்பம் பந்திரம் ஆகியவற்றில் பூசனை புரிந்து வழிபட்டனர்.

ஹநாட்காலை அறுமுகக்கடவுள் தேவதர்சனரால் கோயில் அமைப்பித்து சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து வழிபட்டார்.

ஆறாவது

தேவகாண்டம்

1: திருப்பரங்குன்றம்

ஆறுமுகசுவாமி செந்தில் நகரை நீங்கி பரிவாரங்களுடன் திருப்பரங்குன்று நோக்கி வருகின்றார். முதர் ஆர்ப்பினால் கலைசாரலில் வசிக்கின்ற கொடிய விலங்குகள் கூட அஞ்சின. மயிலின் ஆரவாரத்தால் பரம்புகள் பயந்தன வேத வாழ்த்தொலிகளையும் கறைத்தன.

மலைச்சாரலில் தவம் செய்த பராசர சூத்திரர் அறுவரும் தேவரும் வணங்கி இவ்விடத்தில் தேவதசனால் அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் அகரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அந்தச் சிற்பையில் அமர்ந்தருளினார்; பிரம விஷ்ணு தேவகிகள் நவவீரன் முதலியோர் வணங்கிப் பணி செய்தனர்; முனிவர் ஆறுபேரும் ஞான உபதேசம் பெற்றனர்.

2. தெய்வயானையம்மை திருமணம்

சூரனைச் சங்காரம் செய்த அறுமுக சுவாமிக்கு நன்றிக் காக இந்திரன் தனது மகளைத் திருமணம் செய்துகொடுக்கத் திருவுளங் கொண்டு அவர் எழுந்தருளியுள்ள பரங்குன்றையடைந்து விண்ணப்பித்தார் சுவாமி அதற்கு உமது மகள் நம்மை மணஞ்செய்யத் தவம் செய்தாளின் நாளைக்கு மணஞ் செய்யவோ மென்று அருளிச் செய்தார்.

இந்திரன் தேவதச்சனால் கல்யாண மண்டபம் அமைப்பித்தான்: "திருமணதினம் நாளைக்கு என்று முசுகுந்தன் முதலிய அரசர்க்கும், முனிவருக்கும், தேவருக்கும் தூதுவர் மூலம் அறிவித்தான்:

முசுகுந்தன் இந்திரன் நண்பன் சூரன் கட்டளையை மதியாது ஆட்சி செய்தவன். இவன் பரிசனங்களுடன் வந்து இந்திரனை அணங்கி ஆசனத்திலிருந்தான். நல்ல சுபநேரத்திற் குருகன் மயில்வாகனத்திற் பரிவாரங்களுடன் இந்திரன் திருமணச் சாலையை வந்து அடைந்தார். இந்திராணி எதிர்சென்று பணிந்து வணங்கி திருவடிப் பூசை புரிந்து பின்னரும் வணங்கிச் சென்றான்; முருகப் பிரான் பிரா விட்டுணு முதலிய ரதவர்களுடன் திருமணச் சாலையுள் புகுந்து சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தார்; அப்போது முசுகுந்தன் முதலிய அரசர்கள் வந்து வணங்கி ஆரூள் பெற்றுத் தத்தம் ஆசனங்களிலிருந்தனர். அந்நேரம் சிவபிரான் இடபாநடராய் ஆகாசத்திற் தோன்றினார்; முருகன் அவர்களை எதிர்கொண்டு அழைத்து

வந்து ஆசனத்திலிருந்தனர்; முருகனை கடியத்திருத்தி உச்சி மோந்தனர்; இந்திரன் தெய்வயானைத் திருமணச் சரலைக்கு அழைத்துவரப் பணித்தான்;

"மெல்லிடை வருந்துமென மேகலை இரங்க
எல்லவரும் உளமகிழ எம்மனை நடந்தார்"

முரசும் முழங்கின. முனிவர் வாழ்த்தினர். தெய்வ யானை சிவனையும் தேவியையும் வணங்கியபின் முருகப் பிரானுடன் உயர்ந்த ஆசனத்தில் இருத்தினார்கள்; இந்திராணி நீர் வார்த்தை இந்திரன் முருகப்பிரானின் திருவடி களைப் பூசித்தான். தெய்வயானையின் திருக்கரத்தை சுவாமியின் திருக்கரத்தில் வைத்து "எண்களைத் திரு மணஞ் செய்து தந்தேன்" ஏற்றுக்கொள்வீரென்று தாரை வார்த்துக் கொடுத்தான். பிரமதேவர் மனதினால் படைத்த மங்கலநாளை முருகப் பெருமான் வாங்கித் தெய்வயானையம்மையாரின் கழுத்தில் தரித்தார். திரு மணக் காட்சி கண்டொள்ளாக்கி காட்சி. திருமணத்தின் ஏனைக் கிரிகைகளைப் பிரமா செய்து முடித்தார். தெய்வ யானையும் முருகக் கடவுளும் முழுமுதற் தெய்வங்களை வணங்கினர். அவர்கள் "எம்முறு முதன்மை கொடுத்தும்" என்று உவகையால் மணவாளர்களை ஆசீர்வதித்து திருவருள் புரிந்து மறைந்தனர்.

பின் முருகப் பெருமான் தெய்வயானையாருடன் தரிசனந்தந்தார். அனைவரும் அஞ்சலி செய்தனர்; யாவ ருக்கும் அருள்புரிந்து திருக்கோயிலுட் புருந்தனர். இந்திரன் அனைவருக்கும் இன்னமுது ஊட்டி விடைகொடுத்த னுற்பினான்; இந்திரன் இந்திராணியுடன் போகமனு வித்து வாழ்ந்தான்;

3. விண் குடியேற்றம்

முருகப் பெருமான் தேவர்களை விண்ணுகிடை குடி யேற்ற திருவுளங் கொண்டு மனோவேகத்தேரினேறி தெய்வ

யானையாருடன் புறப்படத் தேவர் பூமாரி பொழிந்தனர். தேவர்களைப் விண்ணுலகு அழைத்துச் சென்றார். இந்திரன் அமராவதியையடைந்தான். தேவதர்சனரால் எரிந்த விண் உலகு முன் போல் அமைக்கப்பட்டது. யாவரும் வளங்களைக் கண்டு விமரிதப்பட்டனர், சுவாமி தேவதர்சனுக்கு கருள் புரிந்து கணங்களுடன் அமராவதிக்குள் சென்றார் சுவாமி விஷ்ணுவையப்பார்த்து "அமராவதியில் இந்திரனுக்கு முடி குட்டுங்கள்" என்று பணித்தார். ஊனே இந்திரனுக்கு அபிடேகம் செய்து அலங்கரித்து சிகிகாசனத்திலிருத்தி முடி குட்டினார். இந்திரன் சுவாமி, ஆட்சியை மீட்டுதந்து பழமை போல வாழ் வதற்கு வழிதந்தீர் என்று துதிசூறி வணங்கினான். ஏனைய தேவர்களும் தங்கள் தங்கள் இடங்களிற் தங்கினர்.

4. கந்த வெற்பு

முருகக் கடவுள் கந்த வெற்பில் இருக்கத் திருவுளங் கொண்டு தெய்வ யானையாருடன் புறப்பட்டார், பிரமர் விட்டுணு முதலியோரும் வந்தனர். கயியைக்கிரிக்கு வந்து சிவனையும் உணையையும் வணங்கி அருள் பெற்று எல்லாத் தேவர்களுக்கும் விடை கொடுத்து கந்த வெற்பில் தெய்வ யானையம்மையாருடன் சிகிகாசனத்தில் வீற்றிருந்தருளினார்.

5. இந்திரபுரி (அமராவதி)

இந்திரன் சிந்தித்துத் தவம் செய்யத் தொடங்க ஆலோசித்தான். அப்போது விபாழபகவான் வந்து தவம் செய்து யாதுபயன்? பெண்கள் போகத்தைவிட்டார்யார்? தவத்தைச் செய்யும்போது உண்டாகும் துன்பத்துக்கு எல்லையுண்டோ? ஐம்புனைகளை யடக்கி யோகம் செய்யும் பெரியோர்கள் பெறும் பயனும் போகமன்றி வேறில்லை. கோட்சத்தை கெய்யெண்ணெண்ணி இன்பத்தை இழக்கின்றாய். பெண்களும் சேர்ந்து வாழ்வதே சிற்றின்பம் என்பர். அவர் அதன் உண்மையை அறியார் போலும். இந்திரன் இவற்றை கேட்டு

குருவே; நீ பெண்களுடைய சிறப்பையும் காம இன்பத்தையும் இது வரையும் உபதேசியாது இருந்தது ஏன்? என்றான்.

தேவகுரு மதன நூலைக் கற்கும் ஆசையில்லாத பக்கு வனல்லாதபடியால் யான் சொல்லவில்லை என்றார். ஆனால் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன் கேள்.

சமயங்கள் ஊளவற்றன. அவற்றுள் மெய்ச்சமயம் ஆறு அவற்றுள்ளும் இம்மையில் வீடுபேறு தருவதும் யாவ ராலும் விரும்பப்படுவதும் உலோகாயதம் என்னும் சமயம் அச்சமயத்தில் முத்திபெற்று இன்பம் அனுபவிப்பர் ஆண் கள். முத்தி இன்பத்தைக் கொடுப்பவர்கள் பெண்கள். அப்பெண்களது இயற்கையையும் ஆண்கள் பெண்களைச் சேரும் திறத்தையும் மதனநூல் உண்மைவாகச் சொல்லும் என்றும் இருபாலாரின் சாதி இயற்கை தத்துவம் குணம் தேசம் அவத்தை காலம் கருத்து முதலியவற்றை மதன நூலிற் சொல்லியபடி இந்திரனுக்கு உபதேசித்தார்.

இந்திரன் குருவிடம் வீடைபெற்றுச் சென்று விண்ணுகை ஆட்சியை மகன் சயந்தினிடம் ஒப்படைத்து விட்டு இந்தி ராணிய்து ஆசைகொண்டு காம இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

6. வள்ளியம்மை திருமணம்

தொண்டை நாட்டில் மேற்பாடி ஊரில் வள்ளிமலை யுள்ளது. அதில் நம்பி என்னும் வேட்டுவ அரசன் வாழ்ந்து வந்தான். முன் செய்த தவத்தினால் மான் வயிற்றில் பிறந்து அமுதுகொண்டிருந்த குழந்தையை மலைச்சாரலில் கண்ட நம்பி எடுத்துக்கொண்டு வந்து வளர்த்தான். வள்ளிக்கிழங்கு அகழ்ந்த குழியில் கிடந்து எடுத்தகையால் வள்ளி என்ற பெயரை வைத்தான். மகளுக்கு வயது வந்த தும் குலாசாரப்படி திணைப்புனக் காவலுக்கு அனுப்பினான்.

திணைப்புனத்தில் நாரதர் வந்து வள்ளியை வணங்கி அவளது நிலையையறிந்து திருத்தணிகையில் தங்கியிருக்கும்

முருக மூர்த்தியிடம் சென்று சுவாமி! வள்ளி தேவரீர் கட்டளைப்படி நம்பிராசனால வளர்க்கப்பெற்று திணைக்காவல் செய்கிறாள் அவனைக் கல்யாணஞ் செய்து அடியேங்களுக்கு அருள் புரிபுமாறு விண்ணப்பித்தாள்

நாரதர் சென்றதும் வள்ளிக்கு திருவருள் புரிய எண்ணி முருகப்பிரான் காண்ட வடிவங்கொண்டு வேட்டுவ கோதை துடன் திணைக்காவல் அடைந்தார். வள்ளியை அணுகி பெண்ணே! உகை மாதரவாகிய தேவியை வேட்டுவர்திணைக்காவல் வைத்தனரே பேசாதிருக்கின்றாய் என்றார். பக்குவப்பிட்ட ஆன்மாயீது இறைவன் இரங்கி வந்த அருள் நிலை இது. தவத்தினாலேதான் சுவாமி திணைக்காவல் நோக்கி வந்தார் நாரதர் சொல்லி வரவில்லை என்க.

"ஐம்புல வேடின் அயர்தனை வளந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினிலுணர்தவட்டு"

வள்ளியின் தவவிசேடத்தினால் சுவாமி குருவடிவுற்றார்

ஒன்றும் சொல்லாத வள்ளியைப் பார்த்து "மொழி ஒன்று புகலாயின" என்று வள்ளியின் அனநிணையை அறிய விரும்பினார் அப்போது வேட்டுவர் குழாத்துடன் வந்தனர் சுவாமி உடனே வேங்கை மரமானார் நம்பிராசன் புதிதாக வேங்கைமரம் நிற்பதைக்கண்டு வள்ளியைக் கேட்டால் அப்பா எனக்குத் தெரியாது என்றாள் அகலே அஞ்சாதே இது துணைபுரியுமென்று சொல்லி ஊருக்குச் சென்றாள்.

வேட்டுவர் மறைந்ததும் வேங்கை பழைய வடிவகா யிற்று உண்மையறிந்த வள்ளி நாணினாள் சீவான்மாவுடன் பதி உரையாடிக்கொண்டிருக்கும் வேட்டுவர் வந்தாள். சுவாமி முதிய தவவேடங் கொண்டார். நம்பி ஆச்சரிப்பப்பட்டான். தவவிசேடத்தினால் நம்பி திருநீறுபெற்று ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றான். முதியவர் உமக்குத் துணை என்று கூறி ஊருக்குச் சென்றான்.

தவசிக்கு பசி வந்ததும் தேனும் திணைமாவும் கொடுத்தாள். தண்ணீர்த் தாகத்துக்குச் சனை நீரைக் காட்ட

அழைத்துச் சென்றாள். தாகம் நீங்கியது. அருள் பசிகாதலாகிவிட்டது உன்மோகம் நீங்கவில்லை. வள்ளி தபசியின் திருவிளையாடலைக் கண்டு கோபித்தாள். உடனே ஆறுமுகன் ஐந்துமுகனை அழைத்தான். மதயானையைக் கண்டு வள்ளி அஞ்சினாள். உடனே தபசியைத் தழுவிச் சரணடைந்தாள். இது சீவன்மா பரமான்மாவிடம் சரணடைந்தமை முருகன் வீநாயகர் வந்தபடியால் தாம் கருதியது நிறைவேறியதும் மீண்டருள்கவேன்று விண்ணப்பம் செய்தார்.

"அக்குத மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாள்"

வள்ளிநாயகி "முந்நாளுக்கு தோளும் முகங்கள் ஓர் மூவிரண்டு" ஆகி நின்ற முருகக் கடவுளின் தோற்றத்தைக் கண்டு உணர்ச்சி வசப்பட்டாள். இத்திருவுருவை முன்னர் காட்டி முயங்கனீர் இல்லையே என பிழையைப் பொறுத்தருள்க என்றாள்; நீ (சுந்தரவல்லி) நம்மை நோக்கித் தவம் புரிந்தீர். ஆதலில் இப்பிறவியில் பக்குவமாவாதவின் ஆட்கொள்ளத் திருவருள் புரிந்தோம் என்றார். வள்ளி நாணித் திணைக்காவல் சென்றாள்-

தலைவியுடன் தோழி உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் நேரம் சுவாமி வேட்டுவ வடிவுடன் வந்தார். திணைவிளைவு முடிந்தமையால் தலைவியை ஊருக்குக் கொண்டு சென்றார் சுவாமி வள்ளியைத் திணைக்காவலில் காணாது தேடுவார் போலத் தேடினார் பிணை சிற்பார் நடு யாமத்திக்கு வந்து தோழியின் உதவியுடன் வள்ளியம்மையை அழைத்துச் சென்று வள்ளிமலையில் தங்கினார். வேட்டுவர் வள்ளியைத் தேடி வந்தனர். சுவாமியை கண்டு சுற்றி வளைத்துப் போர் செய்தனர். முருகக் கடவுளின் கொடியாகிய கோழியின் ஓவியினால் வேட்டுவர் இறந்தனர், வள்ளியின் கவலையை நீக்கத் திருவுளங் கொண்டு முருகக்கடவுள் உயிர் பெற்று எழுப்பினார். தவப்பேற்றினால் நம்பிராசனும் சுற்றத்தவரும் முருகக்கடவுளின் ஆளுக்கிரகத்தைப் பெற்றனர்; சுவாமி

நம்பிராசன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி சிற்றூர் சென்று
வள்ளியைத் திருமணம் செய்து வேட்டுவர் குலத்துக்கு
அருள் பாவித்து தேவியாருடன் தண்கைமலைக்கு எழுந்
தருளினார், “சிவனும் சிவமும் ஒன்று படுதலே வள்ளி
திருமணத்தின் ஞானப்பொருள் என்பதை யுணர்த்துகிண்
மது.

பாராகி யேனைப்பொருளாயுயிர் பன்மையாகிப்
பேராயுயிர்கட குயிராய்ப் பிதலற்றுமாகி
நேராகித் தோன்றலிலாதாகி நின்றான் கழற்கே
யாராத காதலொடு போற்றி யடைது மன்றே

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலும் மயிலும் துணை

Handwritten characters in blue ink, including a stylized 'V', a circle with a dot, a crossed 'A', and a wavy line.

Handwritten characters in blue ink, including a large 'G', a circle with a dot, and a downward-pointing arrow.

Handwritten characters in blue ink, including a large loop, a crossed 'A', a circle with a dot, and a diamond shape.

திருமொழி அச்சகம், சிகாண்டி.